Europeiska unionens

officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 326

fyrtiosjätte årgången

13 december 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

★ **Rådets förordning (EG) nr 2168/2003 av den 12 december 2003 om upphävande av förordning (EG) nr 1031/2002 om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater** 1

Kommissionens förordning (EG) nr 2169/2003 av den 12 december 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 2

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2170/2003 av den 12 december 2003 om rättelse av förordning (EG) nr 701/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2286/2002 när det gäller importordningen för vissa produkter inom sektorn för ägg och fjäderfäkött som har sitt ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna)** 4

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2171/2003 av den 12 december 2003 om ändring av förordning (EG) nr 2879/2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2702/1999 om informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredje land** 6

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2172/2003 av den 12 december 2003 om ändring och rättelse av förordning (EG) nr 2273/2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1254/1999 när det gäller övervakning av priser på vissa nötkreatur på representativa gemenskapsmarknader** 8

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2173/2003 av den 12 december 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1799/2001 om handelsnormer för citrusfrukt** 10

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2174/2003 av den 12 december 2003 om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 när det gäller aflatoxiner** ([1]) 12

([1]) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 2175/2003 av den 12 december 2003 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 132:a särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97 16

Kommissionens förordning (EG) nr 2176/2003 av den 12 december 2003 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 132:a särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97 18

Kommissionens förordning (EG) nr 2177/2003 av den 12 december 2003 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 304:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 20

Kommissionens förordning (EG) nr 2178/2003 av den 12 december 2003 om fastställande av ett lägsta försäljningspris för skummjölkspulver för den 51:a enskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999 21

Kommissionens förordning (EG) nr 2179/2003 av den 12 december 2003 om fastställande av exportbidrag för nötkött 22

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/103/EG av den 17 november 2003 om ändring av direktiv 2001/25/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk** ([1]) 28

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

2003/867/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 1 december 2003 om tillstånd för utsläppande på marknaden av Salatrim som ny livsmedelsingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97** *[delgivet med nr K(2003) 4408]* 32

Europeiska gemenskapernas administrativa kommission för social trygghet för migrerande arbetare

2003/868/EG:

★ **Rekommendation nr 22 av den 18 juni 2003 om domen i Gottardo-målet, enligt vilken förmåner som föreskrivs för det egna landets medborgare i en bilateral konvention om social trygghet som slutits mellan en medlemsstat och ett tredje land skall beviljas arbetstagare som är medborgare i övriga medlemsstater** 35

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

★ **Rådets gemensamma åtgärd 2003/869/GUSP av den 8 december 2003 om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i området kring de afrikanska stora sjöarna** 37

★ **Rådets gemensamma åtgärd 2003/870/GUSP av den 8 december 2003 om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien** 39

★ **Rådets gemensamma åtgärd 2003/871/GUSP av den 8 december 2003 om förlängning och ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan** 41

SV

([1]) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på omslagets tredja sida.)

Innehåll (Fortsättning)

★ **Rådets gemensamma åtgärd 2003/872/GUSP av den 8 december 2003 om förlängning och ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Sydkaukasien** 44

★ **Rådets gemensamma åtgärd 2003/873/GUSP av den 8 december 2003 om förlängning och ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern** 46

★ **Rådets beslut 2003/874/GUSP av den 8 december 2003 om genomförandet av gemensam åtgärd 2003/472/GUSP för att bidra till Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen** 49

SV

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2168/2003

av den 12 december 2003

om upphävande av förordning (EG) nr 1031/2002 om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1031/2002 av den 13 juni 2002 om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater [1], särskilt artikel 5 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den skyddsåtgärd mot import av vissa stålprodukter som Förenta staterna införde genom Proclamation No. 7529 "To Facilitate Positive Adjustment to Competition from Imports of Certain Steel Products" av den 5 mars 2002 (offentliggjord i *United States Federal Register*, vol. 67, nr 45, 7.3.2002, s. 10533) och samtliga akter som grundar sig på den upphävdes den 4 december 2003. Upphävandet fick verkan den 5 december 2003.

(2) Det i artikel 5 i förordning (EG) nr 1031/2002 angivna villkoret för upphävande av förordningen har därmed uppfyllts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1031/2002 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 6 december 2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

[1] EGT L 157, 15.6.2002, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2169/2003

av den 12 december 2003

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 [2], särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 december 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land [1]	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	77,5
	204	59,5
	212	114,0
	624	160,7
	999	102,9
0707 00 05	052	131,4
	999	131,4
0709 90 70	052	110,7
	204	107,5
	999	109,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	39,3
	204	40,9
	388	47,0
	999	42,4
0805 20 10	052	62,0
	204	60,2
	999	61,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	75,9
	464	122,4
	999	99,2
0805 50 10	052	58,1
	388	77,8
	400	41,8
	600	73,5
	999	62,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	50,2
	060	39,8
	064	51,0
	400	77,9
	404	90,7
	720	82,6
	999	65,4
0808 20 50	052	90,0
	060	62,2
	064	59,8
	400	96,9
	528	218,0
	720	129,9
	999	109,5

[1] Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2170/2003

av den 12 december 2003

om rättelse av förordning (EG) nr 701/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2286/2002 när det gäller importordningen för vissa produkter inom sektorn för ägg och fjäderfäkött som har sitt ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ([1]), särskilt artikel 3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött ([2]), särskilt artikel 3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den 10 december 2002 om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och om upphävande av förordning (EG) nr 1706/98 ([3]), särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

(1) Vid en kontroll har det visat sig att ett fel insmugit sig i artikel 2 och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 701/2003 ([4]), liksom, när det gäller de franska och grekiska versionerna, även i artikel 1 andra stycket. Dessa fel bör rättas till.

(2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 701/2003 rättas på följande sätt:

1. I artikel 2 skall första meningen ersättas med följande:
   ”De årliga tullkvoter som avses i bilaga I skall fördelas på följande sätt:”
2. Bilaga I till förordningen skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Gäller endast den franska versionen.

Artikel 3

Gäller endast den grekiska versionen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT L 282, 1.11.1975, s. 49. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
([2]) EGT L 282, 1.11.1975, s. 77. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.
([3]) EGT L 348, 21.12.2002, s. 5.
([4]) EUT L 99, 17.4.2003, s. 32.

BILAGA

”BILAGA I

Produkter som avses i artikel 1.3 och bilaga II till förordning (EG) nr 2286/2002 och som omfattas av sänkta tullar inom kvoten

Löpnummer	Kvotnummer	KN-nr	Nedsättning av tullavgiften (%)	Årligkvantitet (ton)
09.4024	Q3	0207	65	400
09.4025	Q4	1602 31 1602 32 1602 39	65	500”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2171/2003

av den 12 december 2003

om ändring av förordning (EG) nr 2879/2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2702/1999 om informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2702/1999 av den 14 december 1999 om informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredje land ([1]), särskilt artikel 11 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 7.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2879/2000 ([2]), föreskrivs inte några årliga sista datum för när gemenskapens branschorganisationer eller branschövergripande organ skall presentera sina program för medlemsstaten.

(2) Med tanke på begäran från vissa medlemsstater och även möjligheten att harmonisera bestämmelserna i förordning (EG) nr 2879/2000 med kommissionens förordning (EG) nr 94/2002 av den 18 januari 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2826/2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden ([3]), bör det för dessa organisationer fastställas sista datum för presentation i medlemsstaten av nya åtgärdsprogram, och det är också lämpligt att utforma likvärdiga villkor för den säkerhet som skall garantera att avtalet genomförs på ett korrekt sätt.

(3) För att se till att alla aktörer behandlas lika bör den ändring som gäller säkerheten tillämpas från och med den 1 oktober 2003.

(4) För rättssäkerhetens skull bör det framhållas att de program som föreslås skall vara i överensstämmelse med all gemenskapslagstiftning som gäller produkterna i fråga och försäljningen av dessa.

(5) Förordning (EG) nr 2879/2000 bör därför ändras.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemensamma mötet mellan förvaltningskommittéerna – Främjande av jordbruksprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2879/2000 ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.1 skall ersättas med följande:

   ”1. För att de åtgärder som ingår i program enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 2702/1999 skall kunna genomföras skall, efter en förslagsinfordran, branschorganisationer eller branschövergripande organ i gemenskapen, som är representativa för den eller de sektorer som berörs, senast den 30 april och den 31 oktober varje år inkomma med program till den berörda medlemsstaten. Programmen skall följa gemenskapslagstiftning som gäller produkterna i fråga och försäljningen av dessa samt specifikationen med uteslutnings-, urvals- och tilldelningskriterier som delats ut av de medlemsstater som berörs.”

2. I artikel 11.3 skall första stycket ersättas med följande:

   ”Avtalet får inte ingås av de båda parterna förrän det har ställts en uppfyllelsesäkerhet som motsvarar 15 % av gemenskapens och de berörda medlemsstaternas maximala finansiella bidrag per år. Säkerheten skall ställas i enlighet med de villkor som anges i avdelning III i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.2 skall tillämpas från och med den 1 oktober 2003.

([1]) EGT L 327, 21.12.1999, s. 7.
([2]) EGT L 333, 29.12.2000, s. 63. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 409/2003 (EUT L 62, 6.3.2003, s. 14).
([3]) EGT L 17, 19.1.2002, s. 20. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 497/2003 (EUT L 74, 20.3.2003, s. 4).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2172/2003

av den 12 december 2003

om ändring och rättelse av förordning (EG) nr 2273/2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1254/1999 när det gäller övervakning av priser på vissa nötkreatur på representativa gemenskapsmarknader

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött [1], särskilt artikel 41 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 2273/2002 [2] fastställs bestämmelser för registrering av priser på representativa marknader i medlemsstaterna för olika kategorier av nötkreatur. Föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas för prisövervakningen för var och en av dessa kategorier finns i bilagorna till den förordningen.

(2) På begäran av de berörda medlemsstaterna bör bilagorna I, II och III till förordning (EG) nr 2273/2002 delvis ses över mot bakgrund av hur saluföringen och boskapsbesättningarnas storlek har förändrats i medlemsstaterna.

(3) Erfarenheten har dessutom visat att bilaga II till förordning (EG) nr 2273/2002 innehåller ett fel.

(4) Förordning (EG) nr 2273/2002 bör därför ändras och rättas i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2273/2002 ändras enligt följande:

1. I bilaga I del G skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. **Kvaliteter och koefficienter**

Kvaliteter	*Viktnings-koefficienter*
Nuchtere stierkalveren voor de mesterij, 1e kwaliteit	
— Zwartbont	60
— Roodbont	25
— Vleesras	15”

2. I bilaga I del H skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. **Kvaliteter och koefficienter**

Kvaliteter	*Viktnings-koefficienter*
Rearing calves	
— from dairy bulls	56
— from beef bulls	44”

3. I bilaga II del F skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. **Kvaliteter och koefficienter**

Kvaliteter	*Viktnings-koefficienter*
— Dairy yearling steers	10
— Beef yearling steers	90”

4. I bilaga III del B skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. **Kvaliteter**

Veaux blancs, moyenne des types commerciaux ’extra’, ’blanc bleu’, ’pie rouge’ et ’pie noire’”

Artikel 2

I del C i bilaga II till förordning (EG) nr 2273/2002 skall punkt 2 rättas enligt följande:

”2. **Kvaliteter och koefficienter**

Kvaliteter	*Viktnings-koefficienter*
Race charolaise de conformation U	35
Race charolaise de conformation R	35
Race limousine de conformation U	30”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas för uppgifter som lämnas enligt artiklarna 1.3, 2.3 och 3.3 i förordning (EG) nr 2273/2002 från och med den 8 januari 2004.

Artikel 2 skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).
[2] EGT L 347, 20.12.2002, s. 15.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2173/2003
av den 12 december 2003
om ändring av förordning (EG) nr 1799/2001 om handelsnormer för citrusfrukt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [1], särskilt artikel 2.2 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1799/2001 [2], införs bl.a. bestämmelser om mognadsgraden hos apelsiner.

(2) Den arbetsgrupp för standardisering av lättfördärvliga livsmedel samt för kvalitetsförbättring som inrättats vid Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) har beslutat att rekommendera att det, inom ramen för normen FN/ECE FFV-14 om saluföring och kontroll av handelskvaliteten på citrusfrukt, införs nya bestämmelser angående mognadsgraden hos apelsiner som är gröna på mer än en femtedel av fruktens totala yta och som produceras i klimatzoner som medför att frukterna är mogna fastän de fortfarande är gröna till färgen.

(3) Normen FN/ECE FFV-14 innehåller inte några bestämmelser om de metoder för att avlägsna den gröna färgen (”avgröning”) som är tillåtna i medlemsstaterna, metoder som för övrigt omfattas av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden [3]. Eftersom det inte fastställts några regler om enhetlig storlek för mandariner som är större än storlek 1 är det dessutom nödvändigt att ändra tabellen för den största skillnaden i diameter mellan den minsta och den största frukten i en och samma förpackning mandariner.

(4) Förordning (EG) nr 1799/2001 bör därför ändras.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1799/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

[2] EGT L 244, 14.9.2001, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 46/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 61).

[3] EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/112/EG (EUT L 321, 6.12.2003, s. 32.)

BILAGA

Bilagan till förordning (EG) nr 1799/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Avsnitt II (Kvalitetsbestämmelser) skall ändras på följande sätt:

   a) I punkt A (Minimikrav), skall fjärde strecksatsen ersättas med följande:

   ”Citrusfrukt som uppfyller kraven på mognad i denna bilaga får ha genomgått behandling för att avlägsna den gröna färgen (’avgröning’). Sådan behandling är endast tillåten om de övriga naturliga smakegenskaperna inte ändras.”

   b) I punkt B (Bestämmelser angående mognad) skall punkt iii (Apelsiner) ersättas av följande:

   ”iii) Apelsiner

   Färgen skall vara typisk för sorten. Högst en femtedel av fruktens totala yta får ha ljusgrön färg. Frukterna skall ha följande minsta saftinnehåll:

   — Blodapelsiner: 30 %

   — Gruppen navelapelsiner: 33 %

   — Andra sorter: 35 %

   Apelsiner som produceras i områden med höga lufttemperaturer och hög relativ fuktighet under utvecklingsperioden får dock ha en grön färg på mer än en femtedel av fruktens totala yta, på villkor att de uppfyller följande krav på minsta saftinnehåll:

   — Sorterna Mosambi, Sathgudi och Pacitan: 33 %

   — Andra sorter: 45 %”

2. I avsnitt III (Bestämmelser angående storlekssortering) punkt C (Enhetlighet) punkt i skall de uppgifter i tabellen som gäller mandariner ersättas med följande:

”Mandariner	1-XXX-4	9
	5-6	8
	7-10	7”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2174/2003
av den 12 december 2003
om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 när det gäller aflatoxiner

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel [1], särskilt artikel 2.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel [2], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1425/2003 [3], fastställs de högsta tillåtna halterna för aflatoxin B1 och för samtliga aflatoxiner i vissa livsmedel.

(2) I förordning (EG) nr 466/2001 föreskrivs det att såvida ingen särskild halt har fastställts för majs som är avsedd att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan den används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel före den 1 juli 2003 skall den högsta tillåtna halt som fastställts för spannmål avsett att användas för direkt konsumtion tillämpas efter detta datum. Anledningen till detta var att det i fråga om majs inte kan uteslutas att sorteringsmetoder eller annan mekanisk behandling minskar kontamineringsnivån i fråga om aflatoxiner. Det har dock inte ännu påvisats hur effektiva dessa metoder är. Det föreskrevs också att om det inte finns några uppgifter som motiverar att en specifik högsta tillåten halt för obearbetad spannmål fastställs, skall halterna 2 µg/kg för aflatoxin B1 och 4 µg/kg för samtliga aflatoxiner tillämpas.

(3) I detta avseende har uppgifter om majs inkommit. Dessa uppgifter visar tydligt att aflatoxinhalten i obearbetad majs avsevärt kan minskas genom olika sorteringsmetoder och mekaniska behandlingar efter rening av produkter som är avsedda att användas för direkt konsumtion (flingor, gryn). Aflatoxinkontaminering förekom främst vid siktning (avfall) och i mindre utsträckning i majsgroddar, klipulver och majskross (foderprodukter). Det är inte möjligt att med säkerhet göra en exakt kvantitativ bedömning av i vilken utsträckning denna minskning kan uppnås, men de tillgängliga uppgifterna ger vid handen att de olika renings- och behandlingsstegen är tillräckligt effektiva för att avlägsna aflatoxin från majsprodukter avsedda som livsmedel, vilket betyder att rå majs i vilken halten av aflatoxin B1 är 5 µg/kg och av samtliga aflatoxin 10 µg/kg kommer att ge upphov till majsprodukter som är avsedda som livsmedel som uppfyller kraven på en högsta tillåten på 2 µg/kg för aflatoxin B1 och 4 µg/kg för samtliga aflatoxiner, vilket ger ett högt konsumentskydd.

(4) Det har visat sig att en del av de instanser och personer som ansvarar för kontroll och analys av livsmedel när de redovisar resultatet av analysen använder samma antal signifikanta siffror som det som den högsta tillåtna halten är uttryckt med i lagstiftningen.

(5) Förordning (EG) nr 466/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 466/2001 ändras enligt följande:

1) Artikel 4.3 skall ersättas med följande:

"3. Jordnötter, nötter och torkad frukt vars halter av aflatoxiner överskrider de högsta tillåtna enligt punkt 2.1.1.1 i bilaga I och majs vars halter överskrider de högsta tillåtna enligt punkt 2.1.2.1 i samma bilaga kan släppas ut på marknaden förutsatt att dessa produkter

a) inte är avsedda att användas för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel,

b) inte överskrider de högsta tillåtna halterna för jordnötter enligt punkt 2.1.1.2 i bilaga I, för nötter och torkad frukt enligt punkt 2.1.1.3 i bilaga I eller för majs enligt punkt 2.1.2.3 i bilaga I,

c) genomgår ytterligare en sortering eller annan mekanisk behandling och att de högsta tillåtna halterna enligt punkterna 2.1.1.1 och 2.1.2.1 i bilaga I efter denna behandling inte överskrids samt att behandlingen inte resulterar i andra skadliga restsubstanser,

[1] EGT L 37, 13.2.1993, s. 1.
[2] EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.
[3] EUT L 203, 12.8.2003, s. 1.

d) har en märkning som klart anger deras destination och innehåller uppgiften att ”produkten måste sorteras eller behandlas mekaniskt på annat sätt så att halten aflatoxiner minskas innan produkten används för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel”.”

2) Bilaga I skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 466/2001 skall ändras på följande sätt:

1) I avsnitt 2 (Mykotoxiner) skall punkt 2.1 (Aflatoxiner) ersättas med följande:

Produkt		Högsta tillåtna halt aflatoxin (µg/kg)			Provtagningsmetod	Kriterier för analysmetoder
		B1	(B1 + B2 + G1 + G2)	M1		
”2.1	AFLATOXINER					
2.1.1	Jordnötter, nötter och torkad frukt					
2.1.1.1	Jordnötter, nötter och torkad frukt och produkter som framställts genom bearbetning av dessa, avsedda att användas för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel	2,0 (6)	4,0 (6)	—	Kommissionens direktiv 98/53/EG (7)	Direktiv 98/53/EG
2.1.1.2	Jordnötter avsedda att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan de används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	8,0 (6)	15,0 (6)	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG
2.1.1.3	Nötter och torkad frukt avsedda att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan de används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	5,0 (6)	10,0 (6)	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG
2.1.2	Spannmål (inklusive bovete, *Fagopyrum* sp.)					
2.1.2.1	Spannmål (inklusive bovete, *Fagopyrum* sp.) och bearbetade spannmålsprodukter avsedda att användas för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel	2,0	4,0	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG
2.1.2.2	Spannmål (inklusive bovete, *Fagopyrum* sp.), med undantag av majs, avsett att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan det används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	2,0	4,0	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG
2.1.2.3	Majs avsett att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan den används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	5,0	10,0	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG

	Produkt	Högsta tillåtna halt aflatoxin (µg/kg)			Provtagningsmetod	Kriterier för analysmetoder
		B1	(B1 + B2 + G1 + G2)	M1		
2.1.3	Mjölk (obehandlad mjölk, mjölk avsedd för framställning av mjölkbaserade produkter och värmebehandlad mjölk enligt rådets direktiv 92/46/EEG ([10]), senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003) ([11])	—	—	0,05	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG
2.1.4	Följande arter av kryddväxter: — *Capsicum spp.* (torkade frukter, hela eller malda, innefattande chilifrukter, chilipulver, kajennpeppar och paprika) — *Piper spp.* (frukter, innefattande vitpeppar och svartpeppar) — *Myristica fragrans* (muskot) — *Zingiber officinale* (ingefära) — *Curcuma longa* (gurkmeja)	5,0	10,0	—	Direktiv 98/53/EG	Direktiv 98/53/EG

([6]) De högsta tillåtna halterna skall tillämpas på den ätliga delen av jordnötter, nötter och torkad frukt. Om hela nöten analyseras skall det vid beräkningen av aflatoxinhalten antas att hela halten finns i den ätliga delen.
([7]) EGT L 201, 17.7.1998, s. 93.
([10]) EGT L 268, 14.9.1992, s. 1.
([11]) EUT L 122, 16.5.2003, s. 1."

2) Fotnot 9 skall strykas.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2175/2003

av den 12 december 2003

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 132:a särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2003 [2], särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel [3] senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 [4], använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter interventionssmör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

(2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 132:a särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset för interventionssmör och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
[3] EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.
[4] EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 december 2003 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 132:a enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljnings-pris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	218	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	126	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2176/2003

av den 12 december 2003

om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 132:a särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2003 [2], särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel [3] senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 [4], använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter interventionssmör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

(2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 132:a särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
[3] EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.
[4] EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 december 2003 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 132:a enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandninsförfarande		Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %	79	75	—	71
	Smör < 82 %	77	72	—	—
	Koncentrerat smör	98	91	97	89
	Grädde	—	—	34	31
Förädlings-säkerhet	Smör	87	—	—	—
	Koncentrerat smör	108	—	107	—
	Grädde	—	—	37	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2177/2003

av den 12 december 2003

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 304:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2003 [2], särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999 [4] använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

(2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 304:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

— högsta stödbeloppet: 97 EUR/100 kg,

— säkerheten för slutanvändningen: 107 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
[3] EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.
[4] EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2178/2003

av den 12 december 2003

om fastställande av ett lägsta försäljningspris för skummjölkspulver för den 51:a enskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2003 [2], särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 26 i kommissionens förordning (EG) nr 2799/1999 av den 17 december 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande beviljande av stöd för skummjölk och skummjölkspulver avsedda att användas till foder samt försäljning av sådant skummjölkspulver [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2003 [4], har interventionsorganen öppnat en stående anbudsinfordran för vissa kvantiteter skummjölkspulver som de innehar.

(2) I enlighet med artikel 30 i denna förordning bör ett lägsta försäljningspris fastställas med beaktande av de anbud som mottagits under varje enskild anbudsinfordran, eller också bör beslut fattas om att inte anta något anbud; beloppet på säkerheten för förädling bör bestämmas med beaktande av skillnaden mellan marknadspriset för skummjölkspulvret och det lägsta försäljningspriset.

(3) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det lägsta försäljningspriset fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för förädling bestämmas enligt detta.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 51:a enskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999 och för vilken den sista dag för vilken inlämningstiden för anbuden utgick den 9 december 2003, fastställs det lägsta försäljningspriset och säkerheten för förädling på följande sätt:

— Lägsta försäljningspris: 198,52 EUR/100 kg,

— Säkerheten för förädling: 52,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.
[3] EGT L 340, 31.12.1999, s. 3.
[4] EUT L 270, 21.10.2003, s. 121.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2179/2003
av den 12 december 2003
om fastställande av exportbidrag för nötkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött [1], särskilt artikel 33.12 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) I förordning (EEG) nr 32/82 [2], förordning (EEG) nr 1964/82 [3], förordning (EEG) nr 2388/84 [4], förordning (EEG) nr 2973/79 [5], och förordning (EG) nr 2051/96 [6] fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag för vissa styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter samt för vissa destinationer.

(3) Tillämpningen av dessa regler och villkor på den förväntade situationen på marknaden för nötkött medför att bidragen bör vara de som anges nedan.

(4) För enkelhetens skull bör inte exportbidrag för levande djur längre beviljas för kategorier med vilka handeln med tredje länder är obetydlig. Med tanke på djurskydd i allmänhet bör dessutom exportbidrag för levande djur för slakt begränsas i största möjliga mån. Följdenligt bör exportbidrag för sådana djur endast beviljas för tredje länder som traditionellt, av kulturella eller religiösa skäl, importerar ett stort antal djur för inhemsk slakt. När det gäller levande avelsdjur bör exportbidrag för renrasiga avelsdjur, för att undvika missbruk, begränsas till kvigor och kor som är högst 30 månader gamla.

(5) Exportbidrag bör beviljas till vissa destinationer av visst färskt eller kylt kött som förtecknas i bilaga I och omfattas av KN-nummer 0201, visst fryst kött förtecknat i bilagan under KN-nummer 0202, visst kött eller vissa slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 0206 och andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 1602 50 10.

(6) Beträffande nötkött, med eller utan ben, saltat eller torkat, existerar det ett traditionellt handelsflöde till Schweiz. För att denna handel skall kunna fortsätta bör exportbidraget fastställas så att det täcker skillnaden mellan priserna på den schweiziska marknaden och exportpriserna i medlemsstaterna.

(7) Beträffande vissa andra styckningsdelar och konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-numren 1602 50 31 till 1602 50 80 kan gemenskapens andel i internationell handel bibehållas genom beviljande av ett exportbidrag motsvarande det som för närvarande beviljas exportörerna.

(8) Beträffande andra nötköttsprodukter behöver ett exportbidrag inte fastställas eftersom gemenskapens andel i internationell handel är obetydlig.

(9) I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 [7] upprättas exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter. Bidragen fastställs på grundval av produktkoder som anges i nämnda nomenklatur.

(10) I syfte att underlätta tullklareringen vid export för marknadsaktörerna bör exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kylda styckningsdelar med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).
[2] EGT L 4, 8.1.1982, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 744/2000 (EGT L 89, 11.4.2000, p. 3).
[3] EGT L 212, 21.7.1982, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2772/2000 (EGT L 321, 19.12.2000, s. 35).
[4] EGT L 221, 18.8.1984, s. 28. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3661/92 (EGT L 370, 19.12.1992, s. 16).
[5] EGT L 336, 29.12.1979, s. 44. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3434/87 (EGT L 327, 18.11.1987, s. 7).
[6] EGT L 274, 26.10.1996, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2333/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 13).
[7] EGT L 366, 24.12.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 118/2003 (EGT L 20, 24.1.2003, s. 3).

(11) Kontrollerna av produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 bör därför intensifieras på så sätt att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter [1].

(12) Bidrag bör endast beviljas för produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom gemenskapen. Det är önskvärt att begränsa bidragsberättigandet till produkter som är märkta enligt rådets direktiv 64/433/EEG [2], rådets direktiv 94/65/EG [3], respektive rådets direktiv 77/99/EEG [4].

(13) Villkoren i artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 1964/82 leder till en minskning av det särskilda bidraget, om den mängd urbenat kött som är avsedd för export uppgår till mindre än 95 % av vikten av den sammanlagda mängden styckningsdelar från urbeningen, dock utan att vara mindre än 85 % av denna.

(14) Syftet med de förhandlingar om ytterligare medgivanden som förs inom ramen för Europaavtalen mellan Europeiska gemenskapen och de associerade länderna i Central- och Östeuropa är bl.a. att liberalisera handeln med produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött. I detta sammanhang beslutades det att avskaffa exportbidragen för produkter avsedda att exporteras till Estland, Litauen, Lettland, Ungern, Rumänien och Slovakien. De berörda länderna bör därför avföras från den förteckning över destinationer, för vilka bidrag beviljas, och det bör föreskrivas att det faktum att bidragen avskaffas för dessa länder inte får leda till att det skapas differentierade bidrag för export till andra länder.

(15) Med tanke på att tio nya medlemsstater kommer att anslutas till Europeiska unionen den 1 maj 2004 och för att inom denna sektor undvika spekulation när det gäller bidrag för export till vissa av dessa länder som inte har avförts från förteckningen över destinationer för vilka bidrag beviljas, med anledning av nämnda europeiska associeringsavtal, är det lämpligt att avskaffa bidragen för export till dessa länder av produkter som inte ingår i den vanliga handeln. Tjeckien och Slovenien bör helt avföras från förteckningen över destinationer för vilka bidrag beviljas. Det är också lämpligt att avföra Polen när det gäller andra produkter än de som omfattas av produktkoderna 0102 10 10 9140 och 0102 10 30 9140, avföra Cypern när det gäller andra produkter än de som omfattas av produktkoderna 0202 30 90 9200 och avföra Malta när det gäller andra produkter än de som omfattas av produktkoderna 0201 30 00 9100, 0201 30 00 9120 och 0202 30 90 9200. Det bör också föreskrivas att det faktum att bidragen avskaffas för dessa länder inte får leda till att det skapas differentierade bidrag för export till andra länder.

(16) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 beviljas, storleken av dessa bidrag samt destinationerna fastställs i bilagan till denna förordning.

2. Produkterna skall uppfylla de krav på kontrollmärkning som anges i:

— Bilaga I, kapitel XI till direktiv 64/433/EEG

— Bilaga I, kapitel VI till direktiv 94/65/EG

— Bilaga B, kapitel VI till direktiv 77/99/EEG.

Artikel 2

I det fall som avses i artikel 6.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 1964/82 skall det bidrag som gäller för produkter med produkt nummer 0201 30 00 9100 minskas med 14,00 euro/100 kg.

Artikel 3

Det faktum att det inte fastställts något bidrag för export till Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Rumänien, Slovakien, Tjeckien, Slovenien, Polen, Malta och Cypern skall inte betraktas som att det finns ett differentierat bidrag.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2003.

[1] EGT L 62, 7.3.1980, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2003 (EUT L 67, 12.3.2003, s. 3).
[2] EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/23/EG (EGT L 243, 11.10.1995, s. 7).
[3] EGT L 368, 31.12.1994, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
[4] EGT L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 december 2003 om fastställande av exportbidrag för nötkött

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (7)
0102 10 10 9140	B00, 060	EUR/100 kg levande vikt	53,00
0102 10 30 9140	B00, 060	EUR/100 kg levande vikt	53,00
0102 90 71 9000	B11	EUR/100 kg levande vikt	41,00
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 10 00 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettovikt	97,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	33,50
0201 10 00 9140	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovikt	97,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	33,50
0201 20 20 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 20 30 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovikt	123,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	41,00
0201 20 50 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	58,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	17,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	19,50
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 20 50 9140	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 20 90 9700	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 30 00 9050	400 (3)	EUR/100 kg nettovikt	23,50
	404 (4)	EUR/100 kg nettovikt	23,50

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (7)
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0201 30 00 9100 (2) (6)	B08, B09	EUR/100 kg nettovikt	172,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	102,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	60,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	152,50
	220	EUR/100 kg nettovikt	205,00
	046	EUR/100 kg nettovikt	137,00
0201 30 00 9120 (2) (6)	B08	EUR/100 kg nettovikt	94,50
	B09	EUR/100 kg nettovikt	88,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	33,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	83,50
	220	EUR/100 kg nettovikt	123,00
	046	EUR/100 kg nettovikt	75,50
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 10 00 9900	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0202 20 10 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 20 50 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	58,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	17,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	19,50
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 30 90 9100	400 (3)	EUR/100 kg nettovikt	23,50
	404 (4)	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0202 30 90 9200 (6)	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03, 600	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
	046	EUR/100 kg nettovikt	29,50

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (7)
0206 10 95 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0206 29 91 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0210 20 90 9100	039	EUR/100 kg nettovikt	23,00
1602 50 10 9170 (8)	B02	EUR/100 kg nettovikt	22,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	17,50
1602 50 31 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	88,50
1602 50 31 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	79,00
1602 50 39 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	88,50
1602 50 39 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	79,00
1602 50 39 9425 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	30,00
1602 50 39 9525 (5)	B00	EUR/100 kg nettovikt	30,00
1602 50 80 9535 (8)	B00	EUR/100 kg nettovikt	17,50

(1) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.
(2) För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 1964/82 i dess ändrade lydelse.
(3) I enlighet med föreskrifterna i ändrade förordning (EEG) nr 2973/79.
(4) I enlighet med föreskrifterna i ändrade förordning (EEG) nr 2051/96.
(5) För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 2388/84 i dess ändrade lydelse.
(6) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).
Uttrycket genomsnittlig andel avser det prov som anges i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 765/2002 (EGT L 117, 4.5.2002, s. 6). Provet skall tas ur den känsligaste delen av partiet.
(7) I artikel 33.10 i den ändrade förordningen (EG) nr 1254/1999 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.
(8) Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

B00: alla destinationer (tredje länder, andra territorier, försörjning och destinationer som jämställs med export utanför gemenskapen) med undantag för Estland, Litauen, Lettland, Ungern, Rumänien, Slovakien Tjeckien, Slovenien, Polen, Cypern och Malta.

B02: B08, B09 och destination 220.

B03: Ceuta, Melilla, Island, Norge, Färöarna, Andorra, Gibraltar, Heliga stolen, Bulgarien, Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien–Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland, Grönland, Magasin och skeppsfurnering (destinationer som avses i artiklarna 36 och 45, och i förekommande fall i artikel 44, i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 [EGT L 102, 17.4.1999, s. 11] i dess ändrade lydelse).

B08: Turkiet, Ukraina, Vitryssland, Moldova, Ryssland, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Västbanken och Gazaremsan, Jordanien, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Förenade Arabemiraten, Oman, Yemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar, Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerna, Kina, Nordkorea, Hongkong.

B09: Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Centralafrikanska republiken, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, Saint Helena och tillhörande områden, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seychellerna och tillhörande områden, Brittiska områden i Indiska Oceanen, Moçambique, Mauritius, Komorerna, Mayotte, Zambia, Malawi, Sydafrika, Lesotho.

B11: Libanon och Egypten.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/103/EG
av den 17 november 2003
om ändring av direktiv 2001/25/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [2], och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG av den 4 april 2001 om minimikrav på utbildning för sjöfolk [3] fastställs miniminormer för utbildning, certifiering och vakthållning för sjöfolk som tjänstgör ombord på gemenskapsfartyg. Dessa normer grundas på normerna enligt 1978 års konvention inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning i dess ändrade lydelse (STCW-konventionen).

(2) I syfte att bibehålla och utveckla kunskaper och färdigheter på sjöfartsområdet i EU är det viktigt att ägna lämplig uppmärksamhet åt situationen för de maritima utbildningarna och för sjöfolk inom EU.

(3) Det är viktigt att säkerställa att sjöfolk med certifikat som är utfärdade av tredje land, vilka tjänstgör ombord på gemenskapsfartyg, har en kompetensnivå motsvarande den som krävs i STCW-konventionen. I direktiv 2001/25/EG fastställs det förfaranden och gemensamma kriterier för medlemsstaternas erkännande av certifikat utfärdade av tredje land.

(4) I direktiv 2001/25/EG finns det bestämmelser om att på nytt bedöma förfarandena och kriterierna för erkännande av certifikat utfärdade av tredje land och för godkännande av maritima utbildningsinstitut och maritima utbildningsprogram och maritima kurser, mot bakgrund av den erfarenhet som vunnits vid tillämpningen av det direktivet.

(5) Det praktiska genomförandet av direktiv 2001/25/EG har visat att vissa ändringar av nämnda förfaranden och kriterier i hög grad kan bidra till erkännandesystemets tillförlitlighet, samtidigt som medlemsstaternas övervakning- och rapporteringsskyldigheter skulle förenklas.

(6) Bedömningen av om tredje länder som tillhandahåller utbildning efterlever bestämmelserna i STCW-konventionen kan göras effektivare om detta sker på ett enhetligt sätt. Kommissionen bör därför anförtros denna uppgift på hela gemenskapens vägnar.

(7) För att garantera att ett land som erkänts fortsätter att fullständig uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen, bör erkännandet regelbundet ses över och förlängas i tillämpliga fall. Erkännandet av ett tredje land som inte uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen bör återkallas tills bristfälligheterna rättats till.

(8) Beslut om att förlänga eller återkalla ett erkännande kan fattas mer effektivt om det sker på ett enhetligt och centraliserat sätt, på gemenskapsnivå. Kommissionen bör därför anförtros dessa uppgifter på hela gemenskapens vägnar.

(9) Kontinuerlig övervakning av tredje ländernas efterlevnad av bestämmelserna kan bedömas på ett effektivare sätt om detta sker på ett enhetligt och centraliserat sätt.

(10) En av Europeiska sjösäkerhetsbyråns (nedan kallad ”sjösäkerhetsbyrån”) uppgifter är att bistå kommissionen med att utföra alla uppgifter som tilldelas kommissionen genom gällande gemenskapslagstiftning för fartygsbesättningars utbildning, certifiering och vakthållning.

(11) Sjösäkerhetsbyrån bör därför bistå kommissionen med att utföra de uppgifter som avser beviljande, förlängning och återkallande av erkännandet av tredje land. Den bör även bistå kommissionen vid övervakningen av tredje ländernas efterlevnad av bestämmelserna i STCW-konventionen.

(12) I STCW-konventionen fastställs det språkkrav för certifikat, och intyg om erkännande av ett certifikat. Bestämmelserna i direktiv 2001/25/EG bör anpassas till de relevanta bestämmelserna i konventionen.

[1] EUT C 133, 6.6.2003, s. 23.
[2] Europaparlamentets yttrande av den 3 september 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 november 2003.
[3] EGT L 136, 18.5.2001, s. 17. Direktivet ändrat genom direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.1.2002, s. 53).

(13) I 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-konventionen) fastställs det språkkrav för säkerhetskommunikation brygga-till-land. Direktiv 2001/25/EG bör uppdateras i enlighet med de senaste ändringar av SOLAS-konventionen som trädde i kraft den 1 juli 2002.

(14) Det är nödvändigt att fastställa ett förfarande för att anpassa direktiv 2001/25/EG till kommande ändringar i gemenskapslagstiftningen.

(15) Direktiv 2001/25/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2001/25/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 skall ändras på följande sätt:

   a) Punkt 3 skall ersättas med följande:

   ”3. Certifikat skall utfärdas i enlighet med regel I/2.1 i STCW-konventionen.”

   b) Följande mening skall läggas till i punkt 5:

   ”Intyg om erkännande skall utfärdas i enlighet med artikel VI.2 i STCW-konventionen.”

2. I artikel 17 skall led e ersättas med följande:

   ”e) Det skall finnas lämpliga anordningar för kommunikation mellan fartyget och myndigheter i land. Sådan kommunikation skall ske i enlighet med regel 14.4 i kapitel V i SOLAS-konventionen.”

3. Artikel 18.3 skall ersättas med följande:

   ”3. Sjöfolk som inte innehar de certifikat som avses i artikel 4 får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras vederbörliga certifikat har antagits genom tillämpning av följande förfarande:

   a) En medlemsstat som genom intyg tänker erkänna vederbörliga certifikat utfärdade av ett tredje land till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör, för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, skall lämna in en motiverad begäran om erkännande av det berörda tredje landet till kommissionen.

   Kommissionen skall, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (sjösäkerhetsbyrån) och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredje land för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera om det berörda landet uppfyller alla bestämmelser i STCW-konventionen och om lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

   b) Beslutet om erkännande av ett tredje land skall fattas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 inom tre månader efter den dag då begäran lämnades in. Om erkännandet beviljas skall det gälla med förbehåll för bestämmelserna i artikel 18a.

   c) Om inget beslut har fattats om erkännandet av det berörda tredje landet inom den frist som fastställs i punkt b får den medlemsstat som lämnat in begäran besluta att unilateralt bevilja erkännandet fram tills ett beslut fattats på grundval av artikel 23.2.

   d) En medlemsstat får, när det gäller fartyg som för dess flagg, besluta att intyga certifikat utfärdade av tredje land som erkänts av kommissionen, med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i bilaga II.

   e) Erkännanden av certifikat som utfärdats av erkänt tredje land och som offentliggjorts i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning* före den […] (*), skall förbli giltiga. Dessa erkännanden får användas av samtliga medlemsstater om inte kommissionen i ett senare skede har återkallat dem i enlighet med artikel 18a.

   f) Kommissionen skall utarbeta och uppdatera en förteckning över de tredje länder som har erkänts. Förteckningen skall offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

   (*) 18 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.”

4. Följande artiklar skall införas:

   ”Artikel 18a

   1. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när en medlemsstat anser att ett erkänt tredje land inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, skall den omedelbart informera kommissionen om detta med angivande av skälen för det. Kommissionen skall utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 23.

   2. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när kommissionen anser att ett erkänt tredje land inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, skall den omedelbart informera medlemsstaterna om detta med angivande av skälen för det. Kommissionen skall utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 23.

   3. När en medlemsstat har för avsikt att återkalla intygen om samtliga erkännanden av certifikat som utfärdats av ett tredje land skall den utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sin avsikt med angivande av skälen för detta.

   4. Kommissionen skall, bistådd av sjösäkerhetsbyrån, åter göra en bedömning av erkännandet av det berörda tredje landet för att kontrollera om det landet underlåtit att uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen.

5. När det finns uppgifter som visar att ett maritimt utbildningsinstitut inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen skall kommissionen meddela det berörda landet att erkännandet av dess certifikat kommer att återkallas inom två månader om åtgärder inte vidtas för att garantera att samtliga bestämmelser i STCW-konventionen uppfylls.

6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 inom två månader efter den dag då informationen inkom från medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten skall vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.

7. Intyg om erkännande av certifikat utfärdade i enlighet med artikel 5.6 före det datum då beslut fattats om återkallande av ett tredje lands erkännande skall förbli giltiga. Sjöfolk som innehar sådana intyg får dock inte begära att få ett intyg som ger dem högre kvalifikationer utom i de fall denna uppgradering enbart grundas på ytterligare arbetserfarenheter inom sjöfartsområdet.

Artikel 18b

1. De tredje länder som har erkänts i enlighet med förfarandet i artikel 18.3 b, inklusive de länder som anges i artikel 18.3 f, skall regelbundet och minst vart femte år på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av sjösäkerhetsbyrån, för att garantera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och kontrollera att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

2. Kommissionen skall fastställa prioriteringskriterierna för bedömningen av tredje länder på grundval av de uppgifter som framkommit vid hamnstatskontrollen i enlighet med artikel 20 samt av de rapporter om resultaten av de oberoende bedömningarna som lämnats av tredje land i enlighet med avsnitt A-I/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen skall till medlemsstaterna överlämna en rapport med bedömningsresultaten."

5. Följande mening skall läggas till i artikel 22.1:

"Detta direktiv får även ändras i enlighet med samma förfarande för att ta hänsyn till relevanta ändringar av gemenskapslagstiftningen."

6. Bilaga II skall ändras på det sätt som anges i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 14 maj 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Senast den 14 december 2008 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport på grundval av en noggrann analys och utvärdering av IMO:s avtalsbestämmelser, genomförandet av dessa och nyvunnen kunskap om sambandet mellan säkerheten och utbildningsnivån hos fartygsbesättningar.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 november 2003.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
P. COX	G. ALEMANNO
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Bilaga II till direktiv 2001/25/EG skall ersättas med följande:

"BILAGA II

DE KRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 18.3 a FÖR ERKÄNNANDE AV TREDJE LAND SOM HAR UTFÄRDAT ETT CERTIFIKAT ELLER PÅ VARS VÄGNAR ETT CERTIFIKAT HAR UTFÄRDATS

1. Det berörda tredje landet måste vara en part till STCW-konventionen.
2. IMO:s sjösäkerhetskommitté skall ha intygat att det berörda tredje landet till fullo har genomfört bestämmelserna i STCW-konventionen.
3. Kommissionen, bistådd av sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, skall ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, för att bekräfta att kraven när det gäller kompetensnorm, utfärdande och intyg om erkännande av certifikat samt förande av förteckning till fullo uppfylls och att ett system för kvalitetsnormer har införts enligt kraven i regel I/8 i STCW-konventionen.
4. Medlemsstaten är i färd att sluta en överenskommelse med det berörda tredje landet om att omedelbar underrättelse kommer att lämnas om alla väsentliga förändringar beträffande arrangemangen för utbildning och certifiering som föreskrivs i enlighet med STCW-konventionen.
5. Medlemsstaten har infört åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjölagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.
6. Om en medlemsstat vill komplettera bedömningen av ett tredje lands efterlevnad av bestämmelserna genom att utvärdera vissa maritima utbildningsinstitut skall den tillämpa bestämmelserna i avsnitt A-I/6 i STCW-koden."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 december 2003

om tillstånd för utsläppande på marknaden av Salatrim som ny livsmedelsingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97

[delgivet med nr K(2003) 4408]

(Endast den danska texten är giltig)

(2003/867/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser [1], särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

(1) Danisco, tidigare Cultor Food Science, lämnade den 28 juni 1999 in en ansökan till de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket om tillstånd att få släppa ut Salatrim som ny livsmedelsingrediens på marknaden i gemenskapen.

(2) Salatrim är en grupp energireducerade triacylglycerider som utvecklats för att användas som alternativa fetter.

(3) De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket genomförde den första utvärderingsrapporten. Kommissionen vidarebefordrade denna till samtliga medlemsstater den 22 november 1999.

(4) Motiverade invändningar mot saluföring av produkten framfördes inom den period på 60 dagar som fastställs i artikel 6.4 i förordningen och i enlighet med den bestämmelsen.

(5) I enlighet med artikel 11 i förordningen rådfrågades Vetenskapliga kommittén för livsmedel i ärendet. Vetenskapliga kommittén för livsmedel fastställde i sitt yttrande av den 13 december 2001 att Salatrim inte utgör någon risk för konsumenten.

(6) Vetenskapliga kommittén för livsmedel konstaterade att de enda negativa effekterna av Salatrim som observerats i ett antal toleransstudier för människor var gastrointestinala besvär vid höga intag (dvs > 30 g/dag). Sådana besvär som orsakas av gastrointestinal intolerans kan lätt och i allmänhet lösas genom att individen avstår från konsumtion när han eller hon blir medveten om problemet. Det är därför lämpligt att på etiketten upplysa konsumenten om att överdriven konsumtion kan leda till gastrointestinala problem.

(7) Vetenskapliga kommittén för livsmedel konstaterade också att inga uppgifter hade tagits fram om hur barn under sexton år påverkas av att de konsumerar livsmedel som innehåller Salatrim, eftersom denna grupp sannolikt inte konsumerar produkter avsedda att huvudsakligen användas av personer som vill kontrollera sin vikt genom att välja en energifattig kost. Det är därför lämpligt att det finns en uppgift på etiketten som upplyser konsumenten om att produkter som innehåller Salatrim inte är avsedda att konsumeras av barn.

(8) Uppgifterna om näringsvärdet i livsmedel och livsmedelsingredienser omfattas av rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel [2].

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

[1] EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.

[2] EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Salatrim som specificeras i bilagan får släppas ut på marknaden i gemenskapen som ny livsmedelsingrediens för användning i energireducerade bakverk och konfektyrprodukter.

Artikel 2

Beteckningen ”energireducerat fett (salatrim)” skall antingen anges i märkningen av själva produkten eller i innehållsdeklarationen för livsmedel i vilka den ingår.

Det måste finnas en uppgift om att överkonsumtion kan leda till mag-tarmstörningar.

Det skall finnas en uppgift om att produkten inte är avsedd att konsumeras av barn.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Danisco A/S, Langebrogade 1, PO Box 17, DK-1001 Copenhagen K, Danmark.

Utfärdat i Bryssel den 1 december 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

SPECIFIKATION AV SALATRIM

Definition:

Salatrim är den internationellt erkända [1] kortformen för korta och långa triglyceridmolekyler (short and long chain acyl triglyceride molecules).

Salatrim framställs genom icke-enzymatisk interesterifiering av triacetin, tripropionin, tributyrin, eller blandningar därav med hydrogenerad olja av raps, sojabönor, bomullsfrö eller solrosolja.

Beskrivning:

Klar, lätt ambragul vätskeform till en svagt färgad, vaxartad, fast form vid rumstemperatur. Fri från särskilda ämnen och utan främmande eller härsken lukt.

Fördelning av glycerolester:

— Triacylglycerol: > 87 %

— Diacylglycerol: ≤ 10 %

— Monoacylglycerol: ≤ 2 %

Fettsyresammansättningen:

— Molprocent LCFA (långa fettsyror): 33–70 %

— Molprocent SCFA (korta fettsyror): 30–67 %

— Mättade långa fettsyror: < 70 % viktprocent

— Transfettsyror: ≤ 1 %

— Fria fettsyror av oljor oleic acid: ≤ 0,5 %

Sammansättning av triacylglycerol:

— Triestrar (korta/långa av 0,5 till 2,0): ≥ 90 %

— Triestrar (korta/långa = 0): ≤ 10 %

Oförtvålbara material: ≤ 1 %

Fuktighet: ≤ 0,3 %

Aska: ≤ 0,1 %

Färg: ≤ 3,5 Röd (Lovibond)

Peroxidvärde: ≤ 2,0 Meq/kg

[1] FAO/WHO Joint Expert Committee on Food Additives (2002) FAO Food and Nutrition Paper 52 Add.10, s. 23.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS ADMINISTRATIVA KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE

REKOMMENDATION nr 22

av den 18 juni 2003

om domen i Gottardo-målet, enligt vilken förmåner som föreskrivs för det egna landets medborgare i en bilateral konvention om social trygghet som slutits mellan en medlemsstat och ett tredje land skall beviljas arbetstagare som är medborgare i övriga medlemsstater

(2003/868/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS ADMINISTRATIVA KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av artikel 81 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen [1], enligt vilken administrativa kommissionen skall handha alla administrativa frågor som rör förordning (EEG) nr 1408/71 och senare förordningar,

med beaktande av artikel 81 c i samma förordning, enligt vilken Administrativa kommissionen skall främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i frågor om social trygghet, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EEG) nr 1408/71, som antagits på grundval av artikel 42 i fördraget, är ett viktigt instrument för utövandet av de grundläggande rättigheter som föreskrivs i fördraget.

(2) Principen om likabehandling oavsett medborgarskap är en viktigt garanti för utövandet av den fria rörligheten för arbetstagare enligt artikel 39 i fördraget. Detta innebär att all diskriminering av migrerande arbetstagare i förhållande till den egna medlemsstatens arbetstagare skall undanröjas när det gäller anställning, lön och övriga arbetsvillkor.

(3) I Gottardo-målet [2] drog EG-domstolen slutsatser av tillämpningen av denna princip inom ramen för artikel 39 för en person som är bosatt inom gemenskapen och har arbetat i Frankrike, Italien och Schweiz. Personen i fråga hade inte förvärvat tillräckliga rättigheter för att få pension i Italien och hade därför ansökt om sammanläggning av perioder som fullgjorts i Schweiz och Italien, i enlighet med vad som föreskrivs för landets egna medborgare i den bilaterala konventionen mellan Italien och Schweiz.

(4) Domstolens utslag i detta mål innebär följande: När en medlemsstat ingår en internationell bilateral konvention om social trygghet med ett tredje land, och det i denna konvention föreskrivs att försäkringsperioder som fullgjorts för förvärv av förmåner vid ålderdom i tredje länder skall beaktas, måste enligt grundprincipen om likabehandling denna medlemsstat bevilja samma förmåner för medborgare från övriga medlemsstater som för sina egna medborgare i enlighet med konventionen, såvida inte medlemsstaten kan lämna en objektiv motivering till att inte göra detta (punkt 34).

(5) Domstolen angav i detta sammanhang att den tolkning som domstolen gjorde av begreppet "lagstiftning" i artikel 1 j i förordning (EEG) nr 1408/71 [3] inte får leda till att varje medlemsstats skyldighet att respektera principen om likabehandling enligt artikel 39 i EG-fördraget åsidosätts.

(6) Domstolen ansåg i detta fall att en eventuell förändring av jämvikten och ömsesidigheten i en bilateral konvention mellan en medlemsstat och ett tredje land inte skulle utgöra en objektiv motivering till att en medlemsstat som är part i denna konvention inte utvidgar de förmåner som föreskrivs för landets egna medborgare enligt konventionen till att även gälla medborgare från övriga medlemsstater.

(7) Domstolen godtog inte heller den motivering som gällde en eventuell ökning av den ekonomiska bördan eller den motivering som avsåg administrativa problem vid samarbetet med de behöriga myndigheterna i de berörda tredje länderna, som en anledning för den medlemsstat som är part i den bilaterala konventionen att åsidosätta de skyldigheter som följer av fördraget.

[1] EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.
[2] Domstolens dom av den 15 januari 2002 i mål C-55/00.
[3] Mål C-23/92, Grana-Novoa, dom av den 2 augusti 1993, REG S.I-4505.

(8) Det är viktigt att alla konsekvenser av denna viktiga dom utreds för de unionsmedborgare som utnyttjat sin rätt till fri rörlighet inom en annan medlemsstat.

(9) Det bör därför preciseras att befintliga bilaterala konventioner om social trygghet mellan en medlemsstat och ett tredje land skall tolkas på så sätt att förmåner som föreskrivs för medborgare i den medlemsstat som är part i konventionen i princip skall beviljas medborgare i övriga medlemsstater som befinner sig i samma objektiva situation.

(10) Utöver denna enhetliga tillämpning av Gottardo-domen i enskilda fall bör även befintliga bilaterala konventioner granskas. I detta avseende föreskrivs i artikel 307 i EG-fördraget att ”den eller de berörda medlemsstaterna [skall] vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja det som är oförenligt [med fördraget]” när det gäller konventioner som tidigare slutits. I artikel 10 i EG-fördraget föreskrivs för samma medlemsstater att de ”skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås när det gäller konventioner som slutits” efter den 1 januari 1958 eller den dag då de ansluts till Europeiska gemenskapen.

(11) När det gäller nya bilaterala konventioner om social trygghet som kan komma att ingås mellan en medlemsstat och ett tredje land är det viktigt att erinra om att konventionerna bör innehålla en uttrycklig hänvisning till principen om likabehandling oavsett medborgarskap för medborgare i en annan medlemsstat som har utnyttjat rätten till fri rörlighet inom en medlemsstat som är part i den berörda konventionen.

(12) Tillämpningen av domen i Gottardo-målet i enskilda fall beror till stor del på tredje ländernas samarbete, eftersom dessa länder måste intyga de försäkringsperioder som personen i fråga har fullgjort i dessa länder.

(13) Administrativa kommissionen bör behandla denna fråga, eftersom domen i Gottardo-målet gäller tillämpningen av principen om likabehandling när det gäller social trygghet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Pensionsförmåner som föreskrivs i en konvention om social trygghet mellan en medlemsstat och ett tredje land för anställda och egenföretagare som är medborgare i den medlemsstaten bör i princip beviljas anställda och egenföretagare som är medborgare i övriga medlemsstater och som befinner sig i samma objektiva situation, genom tillämpning av principerna om likabehandling och ickediskriminering av medborgare från övriga medlemsstater som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt artikel 39 i EG-fördraget i förhållande till medlemsstatens egna arbetstagare.

2. Nya bilaterala konventioner om social trygghet som kan komma att ingås mellan en medlemsstat och ett tredje land bör innehålla en uttrycklig hänvisning till principen om likabehandling oavsett medborgarskap för medborgare i en annan medlemsstat som har utnyttjat rätten till fri rörlighet inom en medlemsstat som är part i den berörda konventionen.

3. Medlemsstaterna bör underrätta institutionerna i de stater med vilka de slutit konventioner om social trygghet som omfattar personer eller sakområden som endast täcker ländernas egna medborgare, om konsekvenserna av domen i Gottardo-målet samt uppmana dem till att samarbeta för tillämpningen av domstolens utslag. Medlemsstater som har slutit bilaterala konventioner med samma tredje land kan ta gemensamma initiativ för att uppmana till samarbete. Detta samarbete är naturligtvis en nödvändig förutsättning för iakttagandet av rättspraxis.

Théodora TSOTSOROU

Ordförande i Administrativa kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/869/GUSP

av den 8 december 2003

om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i området kring de afrikanska stora sjöarna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, samt artiklarna 18.5 och 23.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Den 10 december 2002 antog rådet gemensam åtgärd 2002/962/GUSP ([1]) om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i området kring de afrikanska stora sjöarna.

(2) Genom rådets gemensamma åtgärd 2003/447/GUSP ([2]) av den 16 juni 2003 förlängdes den särskilda representantens uppdrag till och med den 31 december 2003.

(3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2002/962/GUSP bör den särskilda representantens uppdrag förlängas och ändras.

(4) Den 17 november 2003 antog rådet anvisningar för utnämning, mandat och finansiering av EU:s särskilda representanter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed förlängs uppdraget för Aldo AJELLO som Europeiska unionens särskilda representant i området kring de afrikanska stora sjöarna.

Artikel 2

Den särskilda representantens uppdrag kommer att grunda sig på Europeiska unionens politiska målsättningar för freds- och övergångsprocessen i området kring de afrikanska stora sjöarna.

Dessa målsättningar omfattar

a) ett aktivt och effektivt bidrag från Europeiska unionens sida till en slutgiltig lösning på kriserna i Demokratiska republiken Kongo och i Burundi,

b) särskild uppmärksamhet på den regionala dimensionen i kriserna i dessa båda länder,

c) ett säkerställande av Europeiska unionens fortsatta närvaro på plats och i relevanta internationella forum, fortsatta kontakter med nyckelaktörer samt bidrag till krishantering,

d) bidrag till en sammanhängande, varaktig och ansvarsfull EU-politik i området kring de afrikanska stora sjöarna.

Den särskilda representanten skall stödja den höge representantens arbete i området.

Artikel 3

För att kunna nå detta politiska mål skall den särskilda representanten ha i uppdrag att

a) etablera och upprätthålla nära kontakt med samtliga parter som deltar i freds- och övergångsprocessen i området kring de afrikanska stora sjöarna, övriga länder i området, Amerikas förenta stater, andra berörda länder, FN och andra berörda internationella organisationer, Afrikanska unionen, subregionala organisationer och deras företrädare samt andra framträdande regionala ledare i syfte att tillsammans med dessa arbeta för en förstärkning av Lusakas och Arushas fredsprocesser och de fredsöverenskommelser som ingicks i Pretoria och Luanda,

b) som observatör följa fredsförhandlingarna och freds- och övergångsprocessen mellan parterna samt erbjuda Europeiska unionens råd och vid behov bona officia,

c) vid begäran bidra till genomförandet av de freds- och eldupphöravtal som uppnåtts mellan parterna och ta kontakt med dem på diplomatisk väg om villkoren i dessa avtal inte följs,

d) arbeta konstruktivt tillsammans med undertecknarna av avtalen inom ramen för fredsprocesserna och verka för att de grundläggande normerna för demokrati och goda styrelseformer, inklusive respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, skall upprätthållas,

e) bidra till och samarbeta med FN:s generalsekreterares särskilda sändebud för området kring de stora sjöarna och Afrikanska unionens ordförandes särskilda representant vid förberedelserna av en konferens om fred, säkerhet, demokrati och utveckling i området kring de stora sjöarna,

([1]) EGT L 334, 11.12.2002, s. 5.
([2]) EUT L 150, 18.6.2003, s. 72.

f) rapportera om möjligheterna för Europeiska unionen att delta i freds- och övergångsprocessen och om det bästa sättet att fullfölja Europeiska unionens initiativ,

g) övervaka de insatser som görs av parterna i konflikterna och som skulle kunna skada resultatet av de pågående fredsprocesserna,

h) bidra till en bättre förståelse av Europeiska unionens roll bland opinionsbildarna i området.

Artikel 4

1. EU:s särskilda representant skall under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från den höge representanten ansvara för genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) skall upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. KUSP skall tillhandahålla strategisk ledning och ge politisk stimulans till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifter i samband med den särskilda representantens mandat skall vara 510 000 euro.

2. De utgifter som skall finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med Europeiska unionens förfaranden och regler för allmänna budgetfrågor, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara gemenskapens egendom.

3. Förvaltningen av utgifterna skall regleras genom avtal mellan EU:s särskilda representant och kommissionen.

4. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligast, skall tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 6

1. Inom ramen för mandatet och de ekonomiska medel som ställts till förfogande skall den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid skall bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Den särskilda representanten skall informera ordförandeskapet och kommissionen om den slutliga sammansättningen av sin stab.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal skall avdelas för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som avdelas från en medlemsstat eller en av Europeiska unionens institutioner för den särskilda representantens räkning skall betalas av den medlemsstat respektive den av Europeiska unionens institutioner som berörs.

3. Alla tjänster som motsvarar A-tjänster och som inte besätts genom utstationering skall utlysas på lämpligt sätt av rådets generalsekretariat och också anmälas till medlemsstaterna och EU:s institutioner så att de kan besättas med de mest kvalificerade sökandena.

4. De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes medarbetare utan hinder skall kunna fullfölja sitt uppdrag skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 7

Den särskilda representanten skall normalt personligen avge rapport till den höge representanten och KUSP och eventuellt även till den relevanta arbetsgruppen. Skriftliga rapporter skall regelbundet sändas till den höge representanten, rådet och kommissionen. Den särskilda representanten kan på rekommendation av den höge representanten och KUSP avlägga rapport inför rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 8

För att säkerställa samstämmigheten i Europeiska unionens yttre åtgärder skall den särskilda representantens verksamhet samordnas med den höge representantens, ordförandeskapets och kommissionens verksamhet. EU:s särskilda representanter skall ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer. På fältet skall nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och beskickningscheferna, vilka alla skall göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 9

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionens sida i området skall vara föremål för regelbunden översyn. Den särskilda representanten skall lägga fram en övergripande skriftlig rapport om genomförandet av uppdraget för den höge representanten, rådet och kommissionen två månader innan mandatet löper ut; rapporten skall utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och KUSP:s utvärdering av den gemensamma åtgärden. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering skall den höge representanten lämna rekommendationer till KUSP avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av mandatet.

Artikel 10

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den 1 januari 2004.

Den skall tillämpas till och med den 30 juni 2004.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/870/GUSP

av den 8 december 2003

om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 samt artiklarna 18.5 och 23.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Den 10 december 2002 antog rådet gemensam åtgärd 2002/963/GUSP ([1]) om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

(2) Den 16 juni 2003 antog rådet gemensam åtgärd 2003/446/GUSP om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien till och med den 31 december 2003.

(3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2002/963/GUSP bör den särskilda representantens uppdrag förlängas och ändras.

(4) Den 17 november 2003 antog rådet anvisningar för utnämning, mandat och finansiering av EU:s särskilda representanter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed förlängs uppdraget för Alexis BROUHNS som Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

Artikel 2

Den särskilda representantens mandat skall grundas på Europeiska unionens politiska mål i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket skall vara att bidra till konsolideringen av den fredliga politiska processen och genomförandet fullt ut av ramavtalet, vilket skall underlätta ytterligare framsteg mot en europeisk integrering genom stabiliserings- och associeringsprocessen.

EU:s särskilda representant skall stödja den höge representantens arbete i området.

Artikel 3

För att kunna nå detta politiska mål skall EU:s särskilda representant ha i uppdrag att

a) stå i nära kontakt med regeringen i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och med de parter som deltar i den politiska processen,

b) erbjuda Europeiska unionens råd och stöd i den politiska processen,

c) säkerställa samordningen av det internationella samfundets insatser som syftar till att bidra till genomförandet och upprätthållandet av bestämmelserna i ramavtalet av den 13 augusti 2001, i enlighet med avtalet och dess bilagor,

d) nära följa utvecklingen och rapportera om frågor som rör säkerheten och förhållandet mellan etniska grupper samt i det syftet etablera kontakter med alla relevanta organ,

e) efter behov ge vägledning till uppdragschefen/polischefen för Europeiska unionens polisuppdrag (EUPOL/Proxima),

f) tillsammans med uppdragschefen/polischefen för EUPOL/Proxima och i samordning med ordförandeskapet föra en regelbunden dialog med myndigheterna i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om framstegen med EUPOL/Proxima.

Artikel 4

1. EU:s särskilda representant skall under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från den höge representanten ansvara för genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) skall upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. KUSP skall tillhandahålla strategisk ledning och ge politisk stimulans till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifter i samband med den särskilda representantens mandat skall vara 370 000 euro.

2. De utgifter som skall finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med Europeiska unionens förfaranden och regler för allmänna budgetfrågor, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara gemenskapens egendom.

3. Förvaltningen av utgifterna skall regleras genom avtal mellan EU:s särskilda representant och kommissionen.

4. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligast, skall tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 6

1. Inom ramen för mandatet och de ekonomiska medel som ställts till förfogande skall den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid skall bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Den särskilda representanten skall informera ordförandeskapet och kommissionen om stabens slutliga sammansättning.

([1]) EGT L 334, 11.12.2002, s. 7. Gemensam åtgärd ändrad genom åtgärd 2003/446/GUSP (EUT L 150, 18.6.2003, s. 71).

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal skall avdelas för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som avdelas från en medlemsstat eller en av Europeiska unionens institutioner för den särskilda representantens räkning skall betalas av den medlemsstat respektive den av Europeiska unionens institutioner som berörs.

3. Alla tjänster som motsvarar A-tjänster och som inte besätts genom utstationering skall utlysas på lämpligt sätt av rådets generalsekretariat och också anmälas till medlemsstaterna och EU:s institutioner, så att de kan besättas med de mest kvalificerade sökande.

4. De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes medarbetare utan hinder skall kunna fullfölja sitt uppdrag skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 7

Den särskilda representanten skall normalt personligen avge rapport till den höge representanten och KUSP och eventuellt även till den relevanta arbetsgruppen. Skriftliga rapporter skall regelbundet sändas till den höge representanten, rådet och kommissionen. Den särskilda representanten kan på rekommendation av den höge representanten och KUSP avlägga rapport inför rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 8

För att säkerställa samstämmigheten i Europeiska unionens yttre åtgärder skall den särskilda representantens verksamhet samordnas med den höge representantens, ordförandeskapets och kommissionens verksamhet. EU:s särskilda representanter skall ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer. På fältet skall nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och beskickningscheferna, vilka alla skall göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 9

Genomförandet av den gemensamma åtgärden och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska Unionens sida i området skall vara föremål för regelbunden översyn. Den särskilda representanten skall lägga fram en övergripande skriftlig rapport om genomförandet av uppdraget för den höge representanten, rådet och kommissionen två månader innan mandatet löper ut; rapporten skall utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och KUSP:s utvärdering av den gemensamma åtgärden. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering skall den höge representanten lämna rekommendationer till KUSP avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av mandatet.

Artikel 10

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den 1 januari 2004.

Den skall tillämpas till och med 30 juni 2004.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/871/GUSP

av den 8 december 2003

om förlängning och ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 samt artiklarna 18.5 och 23.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Den 10 december 2002 antog rådet gemensam åtgärd 2002/961/GUSP [1] om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan.

(2) Genom rådets gemensamma åtgärd 2003/448/GUSP förlängdes uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant fram till och med den 31 december 2003.

(3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2002/961/GUSP bör den särskilda representantens uppdrag förlängas.

(4) Den 17 november 2003 antog rådet anvisningar för utnämning, mandat och finansiering av EU:s särskilda representanter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed förlängs uppdraget för Francesc VENDRELL som Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan.

Artikel 2

Den särskilda representantens mandat skall grundas på Europeiska unionens politiska mål i Afghanistan. Den särskilda representanten skall särskilt

1. bidra till integritet och fullständigt genomförande när det gäller Bonnavtalet, FN:s säkerhetsråds resolutioner nr 1378 och 1419 samt andra relevanta FN-resolutioner,
2. uppmuntra positiva bidrag till fredsprocessen i Afghanistan från regionala aktörer i Afghanistan och från grannländer och därigenom bidra till konsolideringen av den afghanska staten,
3. stödja FN i dess nyckelroll, särskilt generalsekreterarens särskilde representant,
4. stödja den höge representantens arbete i området.

Artikel 3

För att kunna nå detta politiska mål skall EU:s särskilda representant ges följande uppdrag:

a) Förmedla unionens åsikter om den politiska processen och betona de nyckelprinciper som de afghanska parterna och det internationella samfundet enats om, däribland Bonnavtalet, Tokyodokumentet och säkerhetsrådets resolution nr 1419. Dessa principer inbegriper avsikten att bilda en regering som vilar på en bred grund, beaktar könsaspekter, är multietnisk och fullständigt representativ.

b) Etablera och upprätthålla nära kontakter med och ge stöd till den afghanska övergångsförvaltningen. Kontakter bör också etableras och upprätthållas med andra afghanska ledare inom såväl som utom landet.

c) Etablera och upprätthålla nära kontakter med relevanta internationella och regionala organisationer, särskilt med FN:s lokala företrädare.

d) Ständigt ha nära kontakt med grannländer och andra berörda länder i regionen, så att deras synpunkter på situationen i Afghanistan beaktas i unionens politik.

e) Informera om Bonnprocessens framsteg, särskilt med avseende på följande:

— Framsteg mot en regering som vilar på en bred grund, beaktar könsaspekter, är multietnisk och fullständigt representativ och som eftersträvar fred med Afghanistans grannar.

— Förberedande av en ny konstitution och en konstitutionell loya jirga.

— Förberedande av val, vilka planeras till 2004.

— Respekt för de mänskliga rättigheterna för hela den afghanska befolkningen, oberoende av kön, etnisk tillhörighet eller religion.

— Respekt för de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen, rättigheter för personer som tillhör minoriteter, kvinnors och barns rättigheter samt folkrättens principer.

— Främjande av kvinnors deltagande i offentlig förvaltning och i det civila samhället.

— Fullgörande av Afghanistans internationella åtaganden, inklusive samarbete när det gäller internationella ansträngningar för att bekämpa terrorism, olaglig narkotikahandel och människohandel.

[1] EGT L 334, 11.12.2002, s. 3. Gemensamma åtgärden ändrad genom gemensam åtgärd 2003/448/GUSP (EUT L 150, 18.6.2003, s. 73).

— Underlättande av det humanitära biståndet och flyktingars och internflyktingars återvändande under ordnade förhållanden.

— Reformering av säkerhetssektorn, däribland inrättande av rättsliga institutioner, en nationell armé och en polisstyrka.

f) I samråd med företrädarna för medlemsstaterna och kommissionen bidra till att säkerställa att unionens politiska strategi avspeglas i EU:s åtgärder för återuppbyggnaden av Afghanistan, däribland att uppmuntra en process som den afghanska övergångsregeringen inlett tillsammans med det internationella samfundet och som skall leda till att det utvecklas kontrollerbara normer och övervakningssystem för hur man skall uppnå de huvudprinciper som de afghanska parterna och det internationella samfundet har enats om.

g) Informera om EU:s deltagande och ståndpunkter vid internationella konferenser om Afghanistan.

Artikel 4

1. EU:s särskilda representant skall under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från den höge representanten ansvara för genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) skall upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. KUSP skall tillhandahålla strategisk ledning och ge politisk stimulans till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifter i samband med den särskilda representantens mandat skall vara 496 000 euro.

2. De utgifter som skall finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med Europeiska unionens förfaranden och regler för allmänna budgetfrågor, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara gemenskapens egendom.

3. Förvaltningen av utgifterna skall regleras genom avtal mellan EU:s särskilda representant och kommissionen.

4. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligast, skall tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 6

1. Inom ramen för mandatet och de ekonomiska medel som ställts till förfogande skall den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid skall bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Den särskilda representanten skall informera ordförandeskapet och kommissionen om den slutliga sammansättningen av sin stab.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal skall avdelas för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som avdelas från en medlemsstat eller en av Europeiska unionens institutioner för den särskilda representantens räkning skall betalas av den medlemsstat respektive den av Europeiska unionens institutioner som berörs.

3. Alla tjänster som motsvarar A-tjänster och som inte besätts genom utstationering skall utlysas på lämpligt sätt av rådets generalsekretariat och också anmälas till medlemsstaterna och EU:s institutioner så att de kan besättas med de mest kvalificerade sökandena.

4. De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes medarbetare utan hinder skall kunna fullfölja sitt uppdrag skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 7

Den särskilda representanten skall normalt personligen avge rapport till den höge representanten och KUSP och eventuellt även till den relevanta arbetsgruppen. Skriftliga rapporter kommer regelbundet att sändas till den höge representanten, rådet och kommissionen. Den särskilda representanten kan avlägga rapport inför rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) på rekommendation av den höge representanten och KUSP.

Artikel 8

För att säkerställa samstämmigheten i Europeiska unionens yttre åtgärder skall den särskilda representantens verksamhet samordnas med den höge representantens, ordförandeskapets och kommissionens verksamhet. EU:s särskilda representanter skall ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer. På fältet skall nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och beskickningscheferna, vilka alla skall göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 9

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från EU:s sida i området skall regelbundet ses över. Den särskilda representanten skall lägga fram en övergripande skriftlig rapport om genomförandet av uppdraget för den höge representanten, rådet och kommissionen två månader innan mandatet löper ut; rapporten skall utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och KUSP:s utvärdering av den gemensamma åtgärden. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering skall den höge representanten lämna rekommendationer till KUSP avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller upphörande av mandatet.

Artikel 10

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den 1 januari 2004.

Den skall tillämpas till och med den 30 juni 2004.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2003.

På rådets vägnar
F. FRATTINI
Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/872/GUSP

av den 8 december 2003

om förlängning och ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Sydkaukasien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 samt artiklarna, 18.5 och 23.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Rådets gemensamma åtgärd 2003/496/GUSP av den 7 juli 2003 om utnämning av EU:s särskilda representant i Sydkaukasien ([1]) upphör att gälla den 31 december 2003.

(2) På grundval av en översyn av den gemensamma åtgärden bör den särskilda representantens uppdrag förlängas.

(3) Den 17 november 2003 antog rådet anvisningar för utnämning, uppdrag och finansiering av Europeiska unionens särskilda representanter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed förlängs uppdraget för Heikki TALVITIE som Europeiska unionens särskilda representant (nedan kallad ”den särskilda representanten”) i Sydkaukasien.

Artikel 2

1. Den särskilda representantens uppdrag kommer att grundas på Europeiska unionens politiska målsättningar i Sydkaukasien. Dessa målsättningar inkluderar:

a) Att bistå Armenien, Azerbajdzjan och Georgien i genomförandet av politiska och ekonomiska reformer, särskilt när det gäller rättsstatsprincipen, demokratisering, mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, utveckling och fattigdomsminskning.

b) Att i enlighet med befintliga mekanismer förebygga konflikter i regionen, att bistå i lösningen av konflikter samt att förbereda en återgång till fred, bl.a. genom att främja flyktingars och internflyktingars återvändande.

c) Att på ett konstruktivt sätt ta kontakt med de viktigaste berörda aktörer i regionen.

d) Att främja och ytterligare stödja samarbete mellan regionens stater, särskilt mellan staterna i Sydkaukasien, bl.a. i ekonomiska frågor samt i energi- och transportfrågor.

e) Att öka Europeiska unionens effektivitet och synlighet i regionen.

2. Den särskilda representanten skall stödja den höge representantens arbete i regionen.

Artikel 3

För att uppnå de politiska målen skall den särskilda representantens uppdrag omfatta följande:

a) Utveckla kontakter med regeringar, parlament, rättsväsende och det civila samhället i regionen.

b) Verka för att Armenien, Azerbajdzjan och Georgien skall samarbeta i regionala frågor av gemensamt intresse, t.ex. hot mot den gemensamma säkerheten samt kampen mot terrorism, människosmuggling och organiserad brottslighet.

c) Medverka till förebyggande av konflikter samt förbereda en återgång till fred i regionen, bl.a. genom rekommendationer i fråga om åtgärder som rör det civila samhället och återuppbyggnad av territorier, utan att det påverkar kommissionens ansvarsområden enligt EG-fördraget.

d) Bistå vid konfliktlösning, i synnerhet för att underlätta för Europeiska unionen att bättre stödja Förenta nationernas generalsekreterare och dennes särskilda representant för Georgien, gruppen Förenta nationernas generalsekreterares vänner för Georgien, OSSE:s Minskgrupp samt mekanismen för konfliktlösning för Sydossetien.

e) Intensifiera Europeiska unionens dialog med de viktigaste berörda aktörerna om regionen.

f) Bistå rådet med att ytterligare utveckla en heltäckande politik gentemot Sydkaukasien.

([1]) EUT L 169, 8.7.2003, s. 74.

Artikel 4

1. Den särskilda representanten skall under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från den höge representanten ansvara för genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) skall upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. KUSP skall tillhandahålla strategisk ledning och ge politisk stimulans till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

1. Det finansiella referensbelopp som avses täcka utgifter i samband med den särskilda representantens uppdrag skall vara 299 000 euro.

2. De utgifter som skall finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med förfarandena och reglerna för Europeiska unionens allmänna budget, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara gemenskapens egendom.

3. Förvaltningen av utgifterna skall regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen.

4. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligast, kommer att tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

Artikel 6

De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes medarbetare utan hinder skall kunna fullfölja sitt uppdrag skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 7

Den särskilda representanten kommer normalt att personligen avge rapport till den höge representanten och KUSP och eventuellt även till den relevanta arbetsgruppen. Skriftliga rapporter kommer att regelbundet sändas till den höge representanten, rådet och kommissionen. Den särskilda representanten kan på rekommendation av den höge representanten och KUSP avlägga rapport inför rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 8

För att säkerställa samstämmigheten i Europeiska unionens yttre åtgärder skall den särskilda representantens verksamhet samordnas med den höge representantens, ordförandeskapets och kommissionens verksamhet. De särskilda representanterna kommer att ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer. På fältet skall nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och beskickningscheferna, vilka alla skall göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 9

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionens sida i regionen skall vara föremål för regelbunden översyn. Den särskilda representanten skall lägga fram en övergripande skriftlig rapport om genomförandet av uppdraget för den höge representanten, rådet och kommissionen två månader innan uppdraget löper ut; rapporten skall utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och KUSP:s utvärdering av den gemensamma åtgärden. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering skall den höge representanten lämna rekommendationer till KUSP avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

Artikel 10

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den 1 januari 2004.

Den skall tillämpas till och med den 30 juni 2004.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/873/GUSP

av den 8 december 2003

om förlängning och ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Den 10 december 2002 antog rådet gemensam åtgärd 2002/965/GUSP ([1]) om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern.

(2) Genom rådets gemensamma åtgärd 2003/445/GUSP ([2]) av den 16 juni 2003 förlängdes den särskilda representantens uppdrag till och med den 31 december 2003.

(3) Genom rådets gemensamma åtgärd 2003/537/GUSP av den 21 juli 2003 beslutade rådet att utse ambassadör Marc OTTE till EU:s nya särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern.

(4) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2002/965/GUSP bör den särskilda representantens uppdrag förlängas.

(5) Den 17 november 2003 antog rådet anvisningar för utnämning, uppdrag och finansiering av Europeiska unionens särskilda representanter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed förlängs uppdraget för Marc OTTE som Europeiska unionens särskilda representant (nedan kallad ”den särskilda representanten”) för fredsprocessen i Mellanöstern.

Artikel 2

Den särskilda representantens uppdrag kommer att grunda sig på Europeiska unionens politiska målsättningar vad gäller fredsprocessen i Mellanöstern.

Dessa målsättningar inkluderar:

a) En tvåstatslösning med Israel och en demokratisk, livskraftig, fredlig och suverän palestinsk stat, vilka existerar sida vid sida inom säkra och erkända gränser och vilka har normala relationer med sina grannar, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 242, 338, 1397 och 1402 samt Madridkonferensens principer.

b) Lösningar på den israelisk-syriska och den israelisk-libanesiska frågan.

c) En rättvis lösning på den komplicerade frågan om Jerusalem och en rättvis, livskraftig och tillfredsställande lösning på problemet med de palestinska flyktingarna.

d) Ett snart sammankallande av en fredskonferens som skall behandla politiska och ekonomiska aspekter samt säkerhetsfrågor, bekräfta villkoren för en politisk lösning och fastställa en realistisk och väldefinierad tidsplan.

Dessa målsättningar grundar sig på Europeiska unionens åtagande att

a) tillsammans med parterna och parter inom det internationella samfundet, i synnerhet inom ramen för Mellanösternkvartetten, verka för tillvaratagande av varje möjlighet till fred samt för en värdig framtid för alla folk i regionen,

b) fortsätta att hjälpa palestinierna med säkerhetsreformer och ett snart hållande av val samt med politiska och administrativa reformer,

c) fullt ut bidra till fredsskapande åtgärder och återuppbyggandet av den palestinska ekonomin som en integrerad del av den regionala utvecklingen.

Den särskilde representanten skall understödja den höge representantens arbete i regionen, inklusive inom ramen för Mellanösternkvartetten.

Artikel 3

För att uppnå politiska målen skall den särskilda representantens uppdrag omfatta följande:

a) Sörja för ett aktivt och effektivt bidrag från Europeiska unionen till åtgärder och initiativ som kan leda till en slutgiltig lösning av konflikten mellan israeler och palestinier samt av konflikterna mellan Israel och Syrien och mellan Israel och Libanon.

b) Underlätta och upprätthålla nära kontakter med alla parter i fredsprocessen i Mellanöstern, andra länder i regionen, Mellanösternkvartettens medlemmar och andra berörda länder samt med FN och andra berörda internationella organisationer, för att samarbeta med dem så att fredsprocessen stärks.

([1]) EGT L 334, 11.12.2002, s. 11. Gemensam åtgärd senast ändrad genom gemensam åtgärd 2003/537/GUSP (EUT L 184, 23.7.2003, s. 45).
([2]) EUT L 150, 18.6.2003, s. 70.

c) Säkerställa Europeiska unionens fortsatta närvaro i området och inom tillämpliga internationella forum samt bidra i fråga om krishantering och krisförebyggande.

d) Bevaka och understödja fredsförhandlingarna mellan parterna och i lämpliga sammanhang erbjuda Europeiska unionens råd och medling.

e) På begäran medverka till att de internationella avtal som finns mellan parterna genomförs och att på diplomatisk väg ta kontakt med dessa om bestämmelserna i avtalen inte följs.

f) Särskilt uppmärksamma faktorer av betydelse för den regionala dimensionen inom fredsprocessen i Mellanöstern.

g) På ett konstruktivt sätt ta kontakt med de undertecknande parterna i avtal inom ramen för fredsprocessen och därigenom verka för att demokratins grundläggande normer, inklusive respekten för de mänskliga rättigheterna och principen om rättsstaten främjas.

h) Rapportera om möjligheterna för Europeiska unionen att ingripa i fredsprocessen och det bästa sättet att fullfölja Europeiska unionens initiativ och pågående insatser avseende fredsprocessen i Mellanöstern, exempelvis Europeiska unionens bidrag till palestinska reformer, och därmed även de politiska aspekterna på relevanta utvecklingsprojekt i Europeiska unionens regi.

i) Övervaka sådan verksamhet från endera sidan avseende genomförandet av färdplanen och avseende frågor som skulle kunna störa resultatet av förhandlingarna om permanent status för att göra det möjligt för Mellanösternkvartetten att bättre bedöma parternas efterlevnad.

j) Underlätta samarbete i säkerhetsfrågor inom den ständiga säkerhetskommittén för Europeiska unionen och Palestina, vilken inrättades den 9 april 1998, liksom även på andra sätt.

k) Bidra till att verka för att ledare för opinionen i regionen får bättre förståelse för Europeiska unionens roll.

l) Utveckla och genomföra ett EU-program om säkerhetsfrågor. I detta syfte får den särskilda representanten biträdas av en expert med ansvar för det praktiska genomförandet av operativa projekt som rör säkerhetsfrågor.

Artikel 4

1. Den särskilda representanten skall under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från den höge representanten ansvara för genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) skall upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. KUSP skall tillhandahålla strategisk ledning och ge politisk stimulans till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

1. Det finansiella referensbelopp som avses täcka utgifter i samband med den särskilda representantens uppdrag skall vara 793 000 euro.

2. De utgifter som skall finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med förfarandena och reglerna för Europeiska unionens allmänna budget, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara gemenskapens egendom.

3. Förvaltningen av utgifterna skall regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen.

4. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligast, kommer att tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

Artikel 6

1. Inom ramen för mandatet och de ekonomiska medel som ställts till förfogande skall den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid skall bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Den särskilda representanten skall informera ordförandeskapet och kommissionen om den slutliga sammansättningen av sin stab.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal skall avdelas för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som avdelas från en medlemsstat eller en av Europeiska unionens institutioner för den särskilda representantens räkning skall betalas av den medlemsstat respektive den av Europeiska unionens institutioner som berörs.

3. Alla tjänster som motsvarar A-tjänster och som inte besätts genom utstationering kommer att utlysas på lämpligt sätt av rådets generalsekretariat och också anmälas till medlemsstaterna och institutionerna så att de kan besättas med de mest kvalificerade sökandena.

4. De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes medarbetare utan hinder skall kunna fullfölja sitt uppdrag skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 7

Den särskilda representanten kommer normalt att personligen avge rapport till den höge representanten och KUSP och eventuellt även till den relevanta arbetsgruppen. Skriftliga rapporter kommer att regelbundet sändas till den höge representanten, rådet och kommissionen. Den särskilda representanten kan på rekommendation av den höge representanten och KUSP avlägga rapport inför rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 8

För att säkerställa samstämmigheten i Europeiska unionens yttre åtgärder skall den särskilda representantens verksamhet samordnas med den höge representantens, ordförandeskapets och kommissionens verksamhet. De särskilda representanterna kommer att ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer. På fältet skall nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och beskickningscheferna, vilka alla skall göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten skall även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 9

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionens sida i regionen skall vara föremål för regelbunden översyn. Den särskilda representanten skall lägga fram en övergripande skriftlig rapport om genomförandet av uppdraget för den höge representanten, rådet och kommissionen två månader innan uppdraget löper ut; rapporten skall utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och KUSP:s utvärdering av den gemensamma åtgärden. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering skall den höge representanten lämna rekommendationer till KUSP avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

Artikel 10

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den 1 januari 2004.

Den skall tillämpas till och med den 30 juni 2004.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

RÅDETS BESLUT 2003/874/GUSP

av den 8 december 2003

om genomförandet av gemensam åtgärd 2003/472/GUSP för att bidra till Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen

EUROPEISKA UNIONS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 23.2 i detta,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2003/472/GUSP om fortsättande av Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen ([1]), och

av följande skäl:

(1) Avsikten med detta beslut är att genomföra gemensam åtgärd 2003/472/GUSP, särskilt artikel 2 i denna, genom ett finansiellt bidrag till projekt inom Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen.

(2) Unionen önskar fortsätta att stödja Ryska federationen i dess strävan att på ett säkert och miljövänligt sätt genomföra avveckling eller omställning av infrastruktur, utrustning och vetenskapliga resurser med koppling till massförstörelsevapen.

(3) Kommissionen har gett sitt samtycke till att anförtros uppgiften att övervaka att dessa projekt genomförs på rätt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande projekt skall ingå i Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen:

— Stöd till programmet för bortskaffande av vapenplutonium i Ryssland.

— Tillhandahållande av den utrustning som behövs för att säkra driften vid destrueringsanläggningen för kemiska vapen i Kambarka i republiken Udmurtien.

En fullständig beskrivning av ovannämnda verksamhet återfinns i bilagorna I och II.

Artikel 2

1. Det finansiella referensbeloppet för de ändamål som anges i artikel 1 skall vara 5 550 000 euro.

2. De utgifter som skall finansieras av beloppet i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med Europeiska gemenskapens förfaranden och regler för den allmänna budgeten, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara Europeiska gemenskapens egendom. Kommissionen får delegera genomförandet av de projekt som anges i artikel 1 till de organ som anges i bilagorna I och II.

3. De medlemsstater vars organ återfinns i bilagorna I och II skall vidta nödvändiga åtgärder för att projekten skall kunna genomföras effektivt på medlemsstatsnivå.

4. Medlemsstaterna skall i samverkan med kommissionen se till att EU:s bidrag lyfts fram på ett adekvat sätt och att projekten följs upp på lämpligt sätt.

Artikel 3

Kommissionen skall rapportera om genomförandet av detta beslut i enlighet med artikel 3.1 i gemensam åtgärd 2003/472/GUSP.

Artikel 4

1. Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Det löper ut samma dag som gemensam åtgärd 2003/472/GUSP.

2. Detta beslut skall omprövas inom sex månader från den dag då det antas.

Artikel 5

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

([1]) EUT L 157, 26.6.2003, s. 69.

BILAGA I

STÖD TILL PROGRAMMET FÖR BORTSKAFFANDE AV VAPENPLUTONIUM I RYSSLAND

1. **Beskrivning**

I enlighet med det mellanstatliga avtalet mellan Amerikas förenta stater och Ryska federationen från september 2000 skall vardera sidan bortskaffa 34 ton vapenplutonium. Båda sidor har förklarat sin avsikt att omvandla detta plutonium till blandoxidbränsle (MOX) för användning i befintliga reaktorer.

Enligt förslaget skall EU, som man gjort sedan den gemensamma åtgärden om att inrätta Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen antogs 1999, fortsätta att stödja följande båda slag av verksamhet som rör själva huvudfrågan inom programmet i Ryssland:

— Säkerhetsbestämmelser: föreskrifter som utformats av Rysslands kärnsäkerhetsmyndighet (Gosatomnadzor, förkortat GAN) för att reglera användningen av vapenplutonium i kärnreaktorer i Ryssland.

— MOX-demonstration: studier och försök för MOX-demonstration och tillståndsgivning för MOX inom ett program som går under beteckningen ”tre LTA-programmet” (för testbränslepatroner (lead test assemblies, LTA)).

1.1 Säkerhetsbestämmelser

I Ryska federationen har den oberoende kärnsäkerhetsmyndigheten Gosatomnadzor (GAN) i uppgift att utforma föreskrifter och kontrollera att dessa efterlevs innan tillstånd får utfärdas för i drifttagandet.

Inom ramen för den gemensamma åtgärden har 500 000 euro (gemensam åtgärd 1999/878/GUSP) och 1 300 000 euro (rådets beslut 2001/493/GUSP) redan anslagits till stöd för GAN:s inledande utformning av de högprioriterade handlingar som krävs för bortskaffandet av plutonium. Projektet har inom ramen för det fransk-tysk-ryska avtalet från 1998 genomförts av CEA (Commissariat à lénergie atomique), som träffat avtal med GAN och dess rådgivare (IBRAE) om preliminär utformning av dokumenten omfattande föreskrifter samt med erfarna säkerhetsexperter inom EU (inom ramen för ”risk audit”) för granskning av dessa dokument.

Det har funnits en grundläggande enighet mellan Europeiska kommissionen och kärnsäkerhetsmyndigheten (National Nuclear Security Administration, NNSA) inom Förenta staternas energiministerium om att man gemensamt skall ge finansiellt stöd till GAN:s arbete med nämnda uppgifter.

Vid mitten av 2003 hade 12 av totalt 16 dokument omfattande föreskrifter redan preliminärt utformats och sex av dessa hade granskats. Den andra förbättrade versionen av tre dokument låg klara för den slutgranskning som föregår offentliggörandet.

Projektet omfattar finansiering av ytterligare tre dokument som utformats av GAN och dess rådgivare och även EU:s säkerhetsexperters granskning av det arbete som utförs i Ryssland. Det kommer att genomföras på grundval av ett nytt fransk-ryskt avtal. Arbetet kommer åter att bedrivas i nära samverkan med NNSA.

De tre dokument som GAN och dess tekniska rådgivare skall utforma kommer att ta upp användningen av vapenplutonium i kärnreaktorer i Ryssland enligt nedanstående:

— Ytterligare ett dokument omfattande föreskrifter om brandsäkerheten inom de anläggningar som ingår i kärnbränslekretsloppet.

— Granskning av konstruktionshandlingarna för byggandet av en bränsletillverkningsanläggning vid forskningsinstitutet NIIAR för tillverkning av de tre testbränslepatroner med vilka en VVER-1000-reaktor skall laddas, samt certifiering av tillhörande utrustning.

— Granskning av konstruktionsdokumenten från forskningsinstitutet VNIINM för modernisering av testningsförfarandet av sådan MOX-tillverkning där man använder material från Ryssland, liksom certifiering av tillhörande utrustning.

Genom GAN:s expertgranskningar förbereds tillståndsgivningen för denna verksamhet som ingår i programmet för MOX-demonstration. Utöver granskningen av de tre nämnda GAN-dokumenten kommer säkerhetsexperterna från EU även att parallellt med sina amerikanska kolleger se över de allmänna säkerhetsbestämmelserna för de anläggningar som ingår i kärnbränslekretsloppet. Dokumentet om detta granskas för närvarande inom GAN.

1.2 MOX-demonstration

Inom ramen för den gemensamma åtgärden har genom gemensam åtgärd 1999/878/GUSP och rådets beslut 2001/493/GUSP redan 1 300 000 euro och 1 500 000 euro anslagits för att stödja igångsättandet. Grunden utgörs i första hand av det övergripande program för MOX-demonstration som under år 2000 utarbetades vid institutet i Botjvar och som godkänts av Minatom och godtagits av GAN. Programmet består i att flera på varandra följande faser i slutändan leder fram till att en VVER-1000-reaktor i Balakovo laddas med tre MOX-patroner (testbränslepatroner, LTA). Programmet kallas därför ”tre LTA-programmet”.

Projektet har inom ramen för det fransk-tysk-ryska avtalet från 1998 genomförts av CEA (Commissariat à l'énergie atomique) som träffat avtal med de anstalter i Ryssland som utsetts av Minatom. Vid mitten av 2003 var man i färd med att genomföra 12 avtal av totalt 15, omfattande lika många faser i programmet, vid fem olika anläggningar under Minatom. Detta projekt omfattar finansiering av ytterligare fyra faser i programmet för MOX-demonstration (tre LTA-programmet).

Att bortskaffandet av vapenplutonium i Ryssland genomförs på ett säkert och tekniskt korrekt sätt är en huvudfråga. Projektet är med tanke härpå nödvändigt eftersom det rör själva huvudfrågan. Projektet kommer att genomföras på grundval av ett nytt fransk-ryskt avtal. De franska och ryska samarbetspartnerna skall gemensamt välja vilka åtgärder som skall genomföras, och dessa kommer att meddelas den amerikanska kärnsäkerhetsmyndigheten NNSA.

De ytterligare faser inom ”tre LTA-programmet” som fastställts är följande:

— En moderniserad tillverkningslinje för MOX-ampuller (korta stavar).

— Utveckling av ett program för efterbestrålning i försöksreaktorer.

— Uppdatering av bränslemodelleringskoden för konstruktion av ampuller och MOX-stavar.

— Modernisering och anpassning av utrustningen för VVER-anläggningar för att möjliggöra MOX-laddning.

Det bör noteras att Minatom år 2000 utsåg TVEL till samordnande organ för all verksamhet inom programmet som rör MOX samt till att samordna de uppgifter som anförtrotts de olika anstalterna under Minatom (som VNIINM i Botjvar). Däremot är det är det RosEnergoAtom som har ansvaret för driften vid kraftverken, exempelvis VVER-1000 i Balakovo. De tre första av de ovannämnda faserna berör TVEL och anläggningarna under Minatom, medan den sistnämnda berör RosEnergoAtom och Balakovo.

2. **Målsättning**

Övergripande målsättning: Att utveckla resurserna för säkert bortskaffande av vapenplutonium i Ryska federationen.

Projektmål

1.1: Tillståndsgivning på grundval av de dokument omfattande föreskrifter som utformats av GAN för vissa faser i det nya bränslekretslopp i vilket MOX skall användas.

1.2: Studier och försök för att skapa förutsättningar för användning av MOX samt laddning av en VVER-1000-reaktor i Balakovo med tre testbränslepatroner.

Projektresultat

1.1: Expertgranskning utförd av GAN över vilken EU:s säkerhetsexperter skall yttra sig samt utfärdande av förhandstillstånd för vissa faser inom bränslekretsloppet.

1.2: Resultaten av de olika ovan angivna faserna (rapportering, installerad utrustning).

3. **Varaktighet**

Den planerade tiden för genomförandet är två år.

Det föreslås att arbetet skall utvärderas sex månader efter det att de första avtalen undertecknats.

4. **Mottagare**

1.1: GAN är det organ i Ryssland som kommer i åtnjutande av resultaten av projektet.

1.2: Minatom är det organ i Ryssland som kommer i åtnjutande av resultaten av projektet.

Såväl GAN som Minatom skall inom sina respektive organisationer utse högre befattningshavare till kontaktpersoner för projektet, vilka har tillräcklig kompetens och tillräckligt stora ansvarsområden för att säkerställa ett effektivt samarbete med det medlemsstatsorgan åt vilket projektets genomförande anförtros.

5. **Ansvariga för projektets genomförande**

Både 1.1 och 1.2:

— Medlemsstat: Frankrike, företrätt av det franska utrikesministeriet

— Genomförandeorgan: Commissariat de l'énergie atomique (CEA)

6. **Övriga medverkande**

För genomförandet av uppgifterna inom projekten får CEA,

— i fråga om 1.1, upprätta direkta kontakter med personal inom GAN eller hos rådgivarna (vilka ännu inte utsetts) för det arbete som skall utföras i Ryssland samt, i fråga om granskningsarbetet, med EU:s erfarna säkerhetsexperter på området riskkontroll,

— i fråga om 1.2, upprätta direkta kontakter med de anläggningar i Ryssland som utsett av Minatom för arbetets utförande.

CEA skall med stöd av experter övervaka genomförandet av de uppgifter som ålagts Ryssland och skall ansvara för den fulla samstämmigheten med verksamheter som finansieras av andra organ, särskilt inom ramen för de bilaterala programmen mellan Förenta staterna och Ryska federationen.

Kontakter skall upprättas med företrädare för Förenta staternas energiministerium (NNSA) i syfte att säkerställa att projektet får kompletterande karaktär i förhållande till amerikansk verksamhet.

7. **Beräknade budgetbehov**

7.1 Säkerhetsbestämmelser

Cirka 70 % av beloppet skall täcka Rysslands utgifter, som i första hand utgörs av lönekostnader, samt vissa kostnader för resor och utrustning. Återstående cirka 30 % är öronmärkta för de kärnsäkerhetsexperter som skall granska det arbete som utförs inom GAN.

Nivåerna skall baseras på uppskattningarna i GAN:s dokument

"List of the Federal Standards and Rules and other Regulations in the Field of Nuclear Energy Use to be developed within the Framework of the Project on Weapon-Grade Plutonium Disposition"

från april 2001.

7.2 MOX-demonstration

Det sammantagna beloppet skall täcka Rysslands utgifter, som i första hand utgörs av lönekostnader.

Nivåerna skall baseras på uppskattningarna i

"Programme for MOX Fuel Licensing and Manufacturing of Three Pilot Fuel Assemblies for VVER-1000 Reactor"

från oktober 2000, vilket godkänts av Minatom och godtagits av GAN.

De sammantagna beloppen för de bägge projekten inbegriper oförutsedda utgifter samt de rese- och översättningskostnader som genomförandeorganet har och som direkt hänför sig till projektens genomförande.

8. **Finansiellt referensbelopp för projekten**

1.1: 500 000 euro

1.2: 950 000 euro

Dessutom inbegrips i de totala projektkostnaderna ett belopp på 50 000 euro för sådana resekostnader och traktamenten inom det utsedda medlemsstatsorganet som direkt hänför sig till förvaltningen av projekten, samt för oförutsedda utgifter.

Totalt: 1 500 000 euro.

BILAGA II

TILLHANDAHÅLLANDE AV DEN UTRUSTNING SOM BEHÖVS FÖR ATT SÄKRA DRIFTEN VID DESTRUERINGSANLÄGGNINGEN FÖR KEMISKA VAPEN I KAMBARKA I REPUBLIKEN UDMURTIEN

1. **Beskrivning**

1.1 Bakgrund

Internationellt stöd är av avgörande betydelse för att Ryska federationen skall kunna fullgöra sina åtaganden enligt konventionen om förbud mot utveckling, produktion, lagring och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring och underlättar och kompletterar de ansträngningar som Ryssland gör för att kunna genomföra sitt omfattande program för förstöring av kemiska vapen.

En andra destrueringsanläggning kommer att uppföras på lagringsplatsen i Kambarka, där cirka 6 000 ton hud- och vävnadsskadande agens (lewisit) lagras i behållare av stål. Denna lagring omfattar 16 % av den totala mängden kemiska vapen i Ryska federationen.

Tidigare har projekt genomförts i Kambarka av Sverige (riskanalys, utbildning för och utrustning till ett centrum för information till allmänheten, analysinstrument för sjukhuset på orten) och av Finland (ett specialkonstruerat varningssystem för att upptäcka oavsiktligt utsläpp av kemikalier i de lagrade kemiska vapnen).

1.2 Räckvidden för verksamheten inom projektet

Genom projektet finansieras tillhandahållande av mycket viktigt tekniskt stöd för destrueringsanläggningen för kemiska vapen i Kambarka. Den utrustning som erbjuds kommer att bestå av en kylanläggning, en anläggning för tillförsel av kväve och syre, en kompressionsanläggning och ett dieseldrivet kraftverk samt den maskinvara som krävs för att anläggningen skall fungera.

Erfarenheterna från den mindre destrueringsanläggningen i Gornij, som uppförts med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland och EU:s gemensamma åtgärd, kommer att tillvaratas inom anläggningen i Kambarka. Den tekniska dokumentation som behövs för upphandlingen har utformats och ställts till förfogande av Rysslands federala statliga konstruktionsanstalt SojuzpromNIIprojekt.

2. **Målsättning**

Övergripande målsättning: Att hjälpa Ryska federationen att uppfylla målen i konvention om förbud mot utveckling, produktion, lagring och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring.

Projektmål: Att stödja Ryska federationens ansträngningar att förstöra kemiska vapen i destrueringsanläggningen i Kambarka i republiken Udmurtien.

Projektresultat: Att den maskinvara tillhandahålls som krävs för att destrueringsanläggningen i Kambarka skall kunna fungera.

3. **Varaktighet**

Projektet beräknas totalt pågå i 24 månader. I detta inbegrips en förberedande fas för upphandling på cirka fyra månader, under vilken det exakta mandatet och de tekniska specifikationerna skall utarbetas, en fas för upphandling och ingående av avtal på sex månader samt slutligen en produktions- och leveransfas på ytterligare 14 månader. Projektet är tänkt att inledas senast i slutet av 2003.

4. **Mottagare**

Det organ som i första hand kommer i åtnjutande av resultaten av projektet är försvarsmaterielverket i Ryssland, som är det organ som har ansvaret för det federala målprogrammet ”Destruering av arsenaler av kemiska vapen i Ryska federationen”.

5. **Ansvariga för projektets genomförande**

— Medlemsstat: Förbundsrepubliken Tyskland,

— Genomförandeorgan: Förbundsutrikesministeriet (Auswärtiges Amt) med bistånd av den tyska förbundsmyndigheten för militärteknik och offentlig upphandling (Bundesamt für Wehrtechnik und Beschaffung).

6. **Övriga medverkande**

Projektet kommer till 100 % att finansieras genom EU:s gemensamma åtgärd. Tyskland kommer att genomföra projektet parallellt med sina egna projekt i Kambarka.

7. **Beräknade budgetbehov**

Bidraget från EU kommer att omfatta upphandling och leverans av den utrustning som behövs för driften av kylanläggningen, anläggningen för tillförsel av kväve och syre, kompressionsanläggningen och det dieseldrivna kraftverket samt all den övriga utrustning som krävs för att destrueringsanläggningen för kemiska vapen i Kambarka skall fungera. De beräknade kostnaderna för denna utrustning är följande:

— Kompressionsanläggning	575 000 euro
— Kylanläggning, luft och vatten	1 290 000 euro
— Anläggning för tillförsel av kväve	940 000 euro
— Dieseldrivet kraftverk (reservsystem)	95 000 euro
— Övrig utrustning, inbegripet nödräddning och brandsläckning	1 100 000 euro.

Dessutom inbegrips i de övergripande kostnaderna för projektet ett belopp på 50 000 euro för sådana resekostnader för och traktamenten inom det utsedda medlemsstatsorganet som direkt hänför sig till ledningen av projektet, samt för oförutsedda utgifter.

8. **Finansiellt referensbelopp för att täcka kostnaderna för projektet**

Den sammantagna kostnaden för projektet är 4 050 000 euro.